★ *Fin konstutställning till Laholm, sid. 3* ★ *Bestulen i Ränneslöv bötar, sid. 3* ★ *Dam glömde handbroms – bil brann, sid. 4*

LAHOLMS TIDNING

N:R 106. ÅRG. 26. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. ONSDAGEN DEN 8 MAJ 1957 Ansvarig utgivare J. B. Bengtsson. Lösnummer 25 öre.

Happy end i sikte:

Margaretha har redan sagt ja? Kungen sägs gilla unge Home

Romansen mellan prinsessan Margaretha och Robin Douglas-Home dominerar fortfarande förstasidorna i alla engelska tidningar. T. o. m. ärevördiga Times har en artikel om saken — placerad mitt på den åt stora internationella händelser reserverade vänstra sidan av mittuppslaget.

Times rubrik lyder värdigt och rakt på sak:

"Frieri till prinsessa avslaget. Meddelande från svenska hovet".

I många engelska tidningar är man övertygad om att det så småningom kommer att sluta i en "happy end".

KUNGEN: VÄNTA OCH SE OM TVÅ ÅR

Daily Sketch har intervjuat hovmarskalken, friherre von Essen och av denne fått veta att kung Gustaf Adolf tycker att Robin Douglas-Home är "en trevlig ung man, och om prinsessan efter ett år eller två ännu älskar honom och han har lite pengar och en god ställning tycks det inte finnas någon anledning varför de inte skulle kunna gifta sig".

En annan engelsk tidning, Daily News, uppger bestämt att prinsessan Margaretha skulle ha sagt ja till mr Douglas-Home, men att de unga tu nu, på svenska kungens inrådan, tänker vänta i två år.

Han är emellertid oanträffbar. News Chronicles artikel i dag går ut på samma sak — att "om mr Douglas-Home skriver igen om två år och hans ställning blivit bättre, och om de ännu är kära i varandra, så skulle hans brev förmodligen tas under övervägande".

Tidningen tillägger att ingenting hindrar att de unga tu korresponderar, och dessutom finns det ju telefon.

Daily Mail rapporterar att Douglas-Home ringde till Stockholm i söndags och pratade med prinsessan Margaretha i tio minuter.

Tidningen förklarar att de nu kan ge sina läsare "sanningen och sensmoralen om prinsessan som smakade på livet i Londons förstad Hampstead och nu får leva och ångra sig".

HOME: VÅR PRIVATSAK

Robin Douglas-Home lämnade på måndagskvällen en stund pianot i cocktailbaren i Berkely Hotel för att tala om för journalisterna att han inte hade något att säga dem.

I ett litet förrum sade han:

— Jag har inget uttalande att göra för någon svensk tidning och jag tänker inte uttala mig för någon annan tidning heller, för jag anser att hela den här historien är en personlig angelägenhet. Därpå återvände han till pianot och spelade "Stormy weather".

Prinsessan Margaretha såg strålande glad ut på denna bild som togs under besöket i London.

Den brittiske barpianisten Robert Douglas-Home, vars kärlekssaga med prinsessan Margaretha plötsligt blivit känd över hela världen, har gått under jorden för att få vara i fred. Han tänker dock inte ge upp sitt frieri trots kung Gustaf Adolfs råd till prinsessan Margaretha att inte gifta sig med Douglas-Home.

Vittne såg SS-poliser mörda Röhm

MÜNCHEN (TT—DPA)

Förre SS-översten Michael Lippert som jämte SS-generalen Sepp Dietrich står åtalad som medskyldig till mord på sex höga SA-ledare, däribland Ernst Röhm framstod i mörk dager vid tisdagens vittnesförhör.

En polislöjtnant som bevittnade den ohyggliga avrättningen av Röhm sommaren 1934 redogjorde för sina minnesbilder. Han omtalade att två SS-män ryckt upp dörren till Röhms cell och med pistoler skjutit ned honom på kortast tänkbara avstånd. Röhm hade dessförinnan beretts tillfälle att begå självmord men vägrat.

Michael Lippert bestred att han själv skjutit Röhm men medgav att han gjort dåvarande koncentrationslägerbefälhavaren Theodor Eicke sällskap fram till celldörren. Därefter hade han på Eickes order avspärrat fängelsekorridoren. När Lippert kom tillbaka till cellen låg Röhm död på golvet.

Polisvittnet kunde inte med visshet säga om Lippert var en av de båda män som sträckt Röhm till marken.

Våldsdrama vid slottet?

En blodig och sönderriven städ- eller servitörrock av nylon påträffades på söndagsförmiddagen intill ett träd i parken vid Rosendals slott på Djurgården. Mycket talar för att fyndet har samband med ett våldsdrama i närheten av slottet. Vittnen såg i mörkret hur två män bar in en till synes livlös kvinna i en bil och därefter försvann från platsen. På bilden förhandsundersöker ett par radiopoliser fyndplatsen. Intill trädstammen ligger den blodiga nylonrocken.

Cyklist dödades av lastbil

STOCKHOLM (TT)

Vid en kollision på Västerbroplan under trafikrusningen på tisdagsmorgonen mellan en lastbil och en cyklist omkom 38-årige fanjunkare Sven Olof Karlsson, Aspstigen 7, Solna.

Lastbilen kom från Fridhemsplan in på Västerbroleden och var på väg söderut. När den svängde in i kurvan för att köra ut på Västerbron stod en buss på hållplatsen vid . Mariebergsgatans förlängning Lastbilsföraren ämnade köra om bussen, men då lastbilen var ute i spårvägsspåren och låg i höjd med mitten på bussen kom fanjunkare Karlsson på sin cykel 20 meter framför lastbilen på väg söderut snett ut till höger i gatan. Kollisionen blev oundviklig.

Lastbilsföraren bromsade in allt han kunde men avståndet var för kort och lastbilens framhjul gick över fanjunkare Karlsson. Han togs upp medvetslös av ambulansmännen och var vid framkomsten till S:t Görans sjukhus död.

Fanjunkare Karlsson efterlämnar som närmast sörjande maka.

Föraren kollapsade Buss rände mot vägg

STOCKHOLM (TT)

Ett svimningsanfall för föraren på en av spårvägens bussar på linje 73 orsakade på tisdagsmorgonen vid 8.30-tiden en allvarlig olycka på Myntgatan mitt för kanslihuset. Föraren svimmade, bussen körde över hållplatsen och klämde fast två damer mot kanslihusets vägg. Bägge damerna, som fick ganska allvarliga skador, samt föraren fördes till sjukhus i ambulans.

Mitt för kanslihuset på Myntgatan finns en busshållplats. När bussen var på väg in mot denna svimmade föraren varför bussen fortsatte rätt fram och stoppade först mot kanslihusets vägg. Två damer kom därvid i kläm mellan bussen och väggen. Den ena av damerna lär bl. a. ha fått armen krossad.

TÅLDE EJ SE OLYCKA

Den olycka som inträffade några minuter tidigare och som verkade så att busschaufförens chockades och svimmade var att en lastbil vid gamla köttorget körde på en manlig cyklist. Lastbilens bakhjul gick över cyklistens ena ben och detta såg mycket otäckt ut. Cyklisten klarade sig från olyckan med att vänstra foten och underbenet bröts — sannolikt uppfattade chaufförens på bussen olyckan som om lastbilens bakhjul direkt klippte av benet. Han fördes till Serafimerlasarettet.

Busschaufförens sjönk strax före hållplatsen på Myntgatans norra sida utan föregående varning totalt ihop och bussen fortsatte i god fart framåt och kolliderade först med hållplatsstolpen, som bröts av och föll ned på gatan, och omedelbart efteråt klämde bussens framparti de båda damerna upp mot kanslihusets vägg.

De tre skadade vid bussolyckan fördes också till Serafimerlasarettet. Bussföraren chaufför Bertil Brunnberg fick stanna på sjukhuset under några timmar för observation och behandling av chockskadan.

Götaverken får ny chef

Vid Götaverkens bolagsstämma den 14 maj väntas en del ändringar i styrelse och ledning.

Sålunda lär bolagets mångårige verkställande direktör K. E. Jacobson begära att få lätta på sin arbetsbörda och avgå som verkställande direktör från 1 juli 1957. Till hans efterträdare kommer att utses vice verkställande direktören i bolaget direktör Hilding Nielsen.

Ordföranden, minister Prytz, och vice ordföranden, direktör Torsten Pettersson, uppges ha meddelat, att de på grund av uppnådda 70 år ej önska ifrågakomma till omval. I stället skulle direktör Assar Gabrielsson och direktör Hilding Nielsen (tidigare suppleant) nyväljas samt som ny suppleant utses direktör Lennart Parkfelt. Styrelsens ordförande blir sannolikt direktör Gabrielsson med direktör K. E. Jacobson som vice ordförande.

Vidare kommer kamrer S. G. Friberger att utses till direktör och direktionen utgöres då av direktör Hilding Nielsen (verkst. dir.) samt direktörerna A. Lindén, N. Svensson och S. G. Friberger.

Gnosjöfabrik härjad av eld

VÄRNAMO (TT)

Insjöns metallfabriks byggnad i Gnosjö ödelades på tisdagsmorgonen av brand.

Byggnaden, som var uppförd i tegel, innehöll förutom fabrikslokalerna en nyrenoverad bostadslägenhet som en av fabriksägarna, fabrikör Martin Bulth, på tisdagen skulle ha flyttat in i med maka och fyra barn.

Då elden upptäcktes var byggnaden övertänd och brandkåren hade inga möjligheter att rädda något av den eller inventarierna.

Sjuksköterska dödsstörtade från 10 m. stup

UDDEVALLA (TT)

34-åriga sjuksköterskan Margareta Lindeberg, Kungälv, avled på tisdagen på Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg av de skador hon ådrog sig på söndagen, då hon störtade utför ett tio m högt bergstup på Bratön i Solberga.

Hon hade tillsammans med en dansk läkare gått ut på en vandring och det var när hon skulle fotografera en utsikt som hon råkade falla utför stupet. Det dröjde närmare två timmar innan läkaren kunde få tag i någon som kunde hjälpa honom att bära den skadade fram till vägen.

Den omkomna var född i Lidköping.

Storvetare på väg mot storvinst

Som en hälsning från de sju haven verkade Peter Freuchen, ovan, då han gjorde en blixtvisit i Stockholm och gick en frågetävling tillsammans med Uffe Hannertz på Tivoli. Freuchen åker på lördag till New York för en ny 64.000-dollartävling. Förut har han vunnit sammanlagt 80.000 dollar, på vilken summa han fick betala 56.000 dollar i skatt. — Det blir samma ämne som förut — de sju haven — säger Peter. Och tillägger blygsamt: — Det är det enda som jag kan ordentligt.

Mussolini hade 600 miljoner i reservfond

PADUA (TT — AFP)

En del av den väldiga skatt, som italienska partisaner lade beslag på i april 1945 var en särskild reservfond, som Mussolini hade hållit i beredskap för den händelse hans regering måste fly till Tyskland.

Detta påstod en förutvarande polisman, Raffaele La Greda, som på tisdagen vittnade i jätteprocessen om skatten ifråga, det s. k. Dongo-guldet, som partisanerna beslagtog då Mussolini och hans anhängare hejdades på sin flykt till Schweiz.

Sammanlagt står 36 personer åtalade för att ha förskingrat skatten.

Reservfonden uppgick till 500 à 600 miljoner lire och avsåg att göra mussoliniregeringen finansiellt oberoende av tyskarna, sade La Greda. Fonden var emellertid bara en del av de väldiga rikedomar, som den fascistiska kolonnen förde med sig.

Ryskfödde sovjetspionen fick sex mån. straffarbete

STOCKHOLM (TT)

Ryskfödde 34-årige bilreparatören Ilmari Reponen dömdes på tisdagen för sin olovliga underrättelseverksamhet och för urkundsmissbruk till straffarbete i sex månader. Av domen, som lästes upp vid Stockholms rådhusrätts åttonde avdelning, framgick att Reponen för en främmande makts räkning rest utomlands för att skaffa fram uppgifter om militära och andra förhållanden för en annan främmande makt.

I samband därmed har hans uppdragsgivare stått för reskostnaderna. Vidare har han som lån mottagit 550 kr. Reponen skall till kronan betala det svenska värdet av 400 amerikanska dollar.

Reponen har haft förbindelse med den för olovlig underrättelseverksamhet till straffarbete i ett år och 3 månader nyligen dömde konsthandlaren Morgan Eskil Cazorek. Under sin utlandsvistelse skrev Reponen via en täckadress i Stockholm fyra brev med hemlig skrift till sin uppdragsgivare. De uppgifter han lämnat har kunnat medföra men för den främmande makt mot vilken verksamheten var riktad.

Reponen har erkänt sina brott och vidare har han vitsordat riktigheten i åklagarens stadsfiskal Bertil Carricks framställning, framgick det av domen.

VILLKORLIG DOM FÖRVERKAS EJ

Reponen har av en annan domstol dömts till ett villkorligt frihetsstraff för grovt egenmäktigt förfarande, bedrägligt beteende samt vårdslöshet i trafik. Rådhusrätten ansåg att det villkorliga medgivandet om anstånd med straffet inte borde förklaras förverkat då de brott för vilka han då dömdes och den olovliga underrättelseverksamheten var av så vitt skild art.

Handlingarna i målet skall hållas hemliga i 30 år. Reponen skall i häkte avbida att domen vinner laga kraft.

Netzén blev gruppledare

STOCKHOLM (TT).

Socialdemokratiska riksdagsgruppen valde vid sitt sammanträde på tisdagen enhälligt Gösta Netzén, Malmö, till gruppledare i andra kammaren efter statsrådet Gösta Skoglund.

Netzén, som representerar fyrstadskretsen, invaldes i andra kammaren 1948 och tillhör sedan vårriksdagens början den socialdemokratiska riksdagsgruppens förtroenderåd. Han är vidare medlem av utrikes- och jordbruksutskotten samt nordiska rådets svenska delegation. Under den senaste FN-sessionen ingick Netzén som medlem i den svenska delegationen. Gösta Netzén, som är född 1908, har varit chefredaktör för Arbetet i Malmö sedan 1944 då han närmast kom från Lantarbetarförbundet. Han tillhör sedan 1952 socialdemokratiska partistyrelsen och är också ordförande i Skånes socialdemokratiska partidistrikt.

Till medlem av förtroenderådet efter Gösta Skoglund utsågs John Ericsson, Kinna.

Avtalsstrandat för SAS-flygare

STOCKHOLM (TT)

Den skandinaviska medlingskommissionen i förhandlingarna om nytt avtal för den flygande personalen hos SAS förklarade på tisdagseftermiddagen förhandlingarna strandade.

Det av kommissionen framlagda medlingsförslaget har visat sig väl ägnat att leda till uppgörelse mellan SAS och två av de berörda personalorganisationerna medan den tredje personalorganisationen framställt bestämda erinringar mot vissa huvudpunkter i förslaget, upplyser kommissionen.

Förhandlingarna berör omkring 900 av SAS:s flygande personal.

Tappad plånbok fällde nittonårig stortjuv

GÖTEBORG (TT)

En namnmärkt plånbok, som låg på ett tak i Göteborgs centrum, blev en 19-årig stortjuvs fall. Plånboken hittades den 4 maj efter ett inbrott i en skoaffär på Avenyen, vid vilket han krupit över taket. Två dagar senare satt 19-åringen hos polisen och erkände 45 olika inbrott. Han har genom stölderna kommit över värden för c:a 15.000 kr.

På tisdagen greps även 19-åringens medhjälpare, en 25-årig man, som varit med vid 16 stöldtillfällen.

Ynglingen hade inlett stöldserien den 17 december. Vid flera stölder hade han kommit över stora summor pengar och värdefulla varor. I en skoaffär lyckades 19-åringen i mitten av februari ur ett kassaskåp, som han hittat nyckeln till, stjäla 2.700 kr och då han natten till den första maj ånyo bröt sig in i affären, blev bytet skor för 1.135 kr.

Vid en husrannsakan hos de båda vännerna har polisen kommit över en del föremål, som är från inbrotten. De flesta varorna hade de emellertid hunnit avyttra.

Vid ett tillfälle gjorde 19-åringen ett inbrott i en konsumbutik. Han fann dock inget som han ansåg vara värt att ta och i ilskan över detta hällde han sex flaskor soyasås över de varor, som var upplagda på diskarna samt krossade fyra kilo ägg, som han kastade runt om i butiken. Bland annat hade han fyllt kassalådan med äggröran. Skadegörelsen kostade affären 405 kr.

Ynglingarna har genom inbrotten kommit över en mängd olika saker. Sålunda stal de två mopeder i en cykelaffär. I en herrekipering och tobaksaffär kom de över pengar och varor för 2.500 kr. På ett ställe inskränkte sig bytet till en pilsnerbutelj och vid ett annat tillgrepp kom 19-åringen över en liter brännvin.

Varför de båda ynglingarna satte igång den omfattande stöldserien kan de inte ge något svar på. Det troliga är dock att det var deras dåliga ekonomi som var drivfjädern. 19-åringen har sålunda inte haft något ordnat arbete de senaste månaderna.

Smitande dödsföraren har gripits

STOCKHOLM (TT)

Polisen kunde på tisdagseftermiddagen gripa föraren av den Fordbil, som på Södertäljevägen vid Gyllene rattens motell till döds skadade folkskollärare Karl-Ivar Landesten. Bilen försvann med hög hastighet från platsen.

Bilens ägare som satt bredvid föraren anmälde sig på måndagskvällen hos Maria-polisen. Polisen bevakade förarens bostad hela natten, men han uppgavs ha undkommit i en Volkswagen. Alla radiobilar larmades och vägspärrar ordnades. Den omhändertagne har förts till kriminalen för förhör.

Den gripne är en 23-årig bilmontör. Han har vid förhör berättat att bilen, en Ford av äldre modell, var nyköpt och att han var ute för "att blåsa motorn ren". Nära olycksplatsen hade han tvingats gira kraftigt för en kvinnlig cyklist och sedan inträffade olyckan.

De två passagerare som var med i bilen har uppgett för polisen att de bett föraren stanna efter olyckan.

Bilmontören har förklarats anhållen.

Mildare

Väderleksläge: Ett högtryck över nordligaste Skandinavien och Kolahalvön fortsätter att förstärkas. Kyliga nordostliga vindar råder över större delen av Sverige. Varm luft täcker Ryssland. I gränsområdet mellan de båda luftmassorna rör sig nederbördsområden åt norr och nordväst från Balkan.

Utsikter: Måttlig nordostlig vind. Mulet eller nästan mulet och här och var någon by av regn eller snö. Oförändrad temperatur eller något mildare. Kattegatt: Lätt till frisk nordlig eller nordostlig bris. Måttlig till god sikt.

För torsdagen: Ostliga eller nordostliga vindar. Mest uppehållsväder i landets norra delar, ostadigt väder i de södra. I allmänhet varmare.

Laholms Tidning
Smedjegatan, Laholm
Redaktör: STIG HELLMAN
Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.
Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktörens bost. .. 579
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Stig Jonssons bost. anknytn. 299
Kamrer J. Janssons bostad 199
Annonspriser fr. 1 jan. 1957:
Före text 33 öre pr mm.
Textsida 35 öre pr mm.
Särsk. begärd placering å textsida 37 öre pr mm.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 28 öre mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.

All uppvaktning
på min stundande födelsedag undanbedes vänligt men bestämt. Gäller även släkten. Bortrest.
Karl Nilsson,
Göstorpshult.

Ordinarie sammanträde
med fullmäktige i
Halmstadsortens Mejeriförening
u. p. a.
hålles fredagen den 10 maj kl. 16.00 å Grand Hotell i Halmstad enl. förut utsända kallelser.
STYRELSEN.

Folktandvården i Knäred
hålles **stängd** fr. o. m. den 9/5 t. o. m. den 12/5.

Önskas köpa
Havrehalm
önskas köpa.
Tel. 20 Hårsabäck.

Till salu
Cirkelsågklingor
olika storlekar samt el. motorer, kilrep och remmar samt alla sågverksförnödenheter ständigt på lager.
HALLANDS SKOGSÄGAREFÖRENING
u. p. a.
Halmstad. Tel. 18630.

GYLTOR
stora, prima, med snar gristid, utsäljes billigt i denna och nästa vecka.
Ring strax och efterhör våra riktpriser.
Vanlig kredit.
RAGNAR BENGTSSONS LIVDJURSAFFÄR
Tel. 62052 Ysby.

Motorcykel,
Royal Enfield 350 cc, till salu.
Tel. 223 Veinge.

Blandsädeshalm
till salu.
Tel. 62 Hallandsås.

MORRIS MINOR 1000 körd 900 mil.	1957
MORRIS MINOR 4-dörr.	1954
PV 444 DS	1953
PV 444 CS	1951
MORRIS MINOR	1950
VOLVO	1939

Byten diskuteras!
BILFIRMA STEN JACOBSSON
Ängelholmsv. 50 Laholm
Tel. 946.

Har Ni någon nyhet
att omtala, ring eller skriv till LAHOLMS Tidning — ortens eget tidningsorgan.

Årsbokföringar,
bokslut, revisioner, siffergranskningar, deklarationer samt övriga skatte- och bokföringstekniska uppdrag utföres till moderata priser. (Om så erfordras kunna uppdragen utföras å vederbörandes arbetsplats).
Kamrer STURE P. SVENSSON, Lindstigen 2, Laholm. Tel. 110 (tillfälligt).

Skyddsympning
mot polio för anmälda förskolebarn i Laholms e. provinsialläkaredistrikt.
2:dra omgången:
LAHOLMS STAD
Ympningen äger rum å sjukstugan enligt följande plan:
för barn födda 1950 tisdagen den 14 maj kl. 14
" " " 1951 fredagen den 17 maj kl. 14
" " " 1952 måndagen den 20 maj kl. 14
" " " 1953 tisdagen den 21 maj kl. 14
LAHOLMS LANDSKOMMUN.
Ympningen äger rum i kommunens skolor enligt följande plan:
för barn boende öster om Rikstvåan i Kattarps folkskola fredagen den 24 maj kl. 14.
för barn boende väster om Rikstvåan i Köpinge småskola måndagen den 27 maj kl. 14.
för barn boende söder om Lagan i Mellby småskola tisdagen den 28 maj kl. 14.
PROVINSIALLÄKAREN.
Klipp ut annonsen!

Konstutställning
Under tiden 12—19 maj visas på Medborgarhuset Riksförbundets för bildande konst utställning "Svenska konstnärer i exotiska länder".
Utställningen hålles tillgänglig för allmänheten alla nämnda dagar mellan kl. 18 och 21. Entré: 50 öre.
Vernissagen äger rum den 12/5 kl. 17.00.
DRÄTSELKAMMAREN.

Ränneslövs Yrkesskola
anordnar **utställning av elevarbeten** från kurserna i vävning, sömnad och halmslöjd i Godtemplarlokalen, Edenberga, söndagen den 12/5 kl. 13—18.
Styrelsen.

Till salu
Vattenslang
av gummi- ½", ⅝", ¾" och 1" utförsäljes till extra billiga priser.
JÄRNBOLAGET
E. L. Bengtsson
Tel. 998 Syrengården, Laholm Tel. 999

Kasserade bilbatterier,
metallskrot av alla slag, kasserade bildäck, papperavfall, textilavfall, kreatursben, tomfat, tomflaskor, tagel, ull och järnskrot köpes till högsta dagspris.
Vattentunnor (vinfat), tvättbaljor, räls, rör, smidbart järn, järntråd till stängsel och korgtillverkning samt mattrasor säljas.
S. ARONSSON SKROTAFFÄR
Hamnupplaget.
HALMSTAD Tel. Växel 18141.

VISSTE NI...

att antalet trafikdödade personer under april var 50 (i april 1956 38);
att antalet dödade barn var 14 (6), varav 8 i skol- och 6 i förskoleåldern;
att vid järnvägskorsningar omkom 2 bilförare, 1 bilpassagerare, 1 cyklist och 1 kusk;
att 17 (10) personer dödades i bilar och 7 (8) på mc;
att hög fart spelade in vid åtminstone 5 olyckor, varvid 1 bilförare, 5 bilpassagerare, 1 mcförare och 1 fotgängare dödades = 8;
att halt väglag var en bidragande orsak till minst 1 olycka, varvid 1 mcförare omkom;
att mörkerolyckorna krävde 1 mcförares, 1 mepassagerares och 2 fotgängares liv = 4;
att de 3 dödsoffren under trafikantgruppen "Övriga" utgjordes av 2 traktorförare, som kom under egen vältande traktor samt 1 kusk, som dödades, då fordonet påkördes av en rälsbuss.

DIPLOMATISKT (KANHANDA).

Ryske Bonn-ambassadören Smirnovs eleganta gemål inköpte före påsk trädgårdsmöbler för över 1,000 mark i ett varuhus. Samtliga möbler skulle vara röda. Efter påsk kom Madame Smirnov tillbaka och bad att få byta möblerna. Hennes make hade undanbett sig "den röda cirkusen".

SÄFFLE. Den verklige pimpelentusiasten är hr Knut Glas i Forshaga — just det, glasmästare till yrket — som häromdagen cyklade till Malung för att delta i en stor fisketävling där. Han avverkade de 18 milen på 8 timmar.

Båstad

Samrealskoleelever i Båstad på Tysklandsresa
På måndagen startade elever från klasserna 3;4 a och 3;4 b i Båstads samrealskola en Tysklandsresa med skolans rektor Bjärup och adjunkt Widerberg som resledare. Färden går via Hälsingör, där man pr buss styr mot Korsör — över Stora Bält — Nyborg vidare över Fyen — Lilla Bält, Jylland till Kruså. Genom Tyskland bär det så av till Kiel för måltider och övernattning. Tisdagen ägnas åt Kielkanalen och Lübeck. Innan hemfärden om fredag besökes Elbetunneln, Hafenrundfahrt, Hagenbäcks m. fl. sevärdheter.

SLU

Tönnersjö-Eldsberga SLU-avd.
har hållit ordinarie månadsmöte i Tönnersjö Bygdegård under ordförandeskap av Bo Johansson, Perstorp. Till kommitté för majmötet valdes följande: Gunnar W. Jönsson, Tostarp samk. Assar Eklund, Tostarp, Bertil Håkansson, Boarp, Ingegerd Ivarsson Veinge, Gunnel Bengtsson, Öppinge, och Ingrid Larsson, Bruket. Till försäljningsledare av Mors Hyllning och Julpublikationer utsågs Bertil Håkansson, Boarp. Efter mötet hölls 2 tävlingar en i fågelkännedom med 6 deltagare och en i frökännedom med 8 deltagare. Kvällen slöts med kaffedrickning.

Predikoturer

Laholms Luth. Missionshus Torsdag 19.00 Enock Persson.

Och så var det filmstjärnan som på passbyrån tillfrågades om hon var gift.
— Svårt att säga på rak arm, menade hon. Kan vi inte sätta "ibland".

LAHOLM

SKOLMÅLTIDER
Onsdag: Stekt fisk
Torsdag: Makaronipudding
Fredag: Stekt lever med vitkålsallad.

Bokförings- och revisionsbyrå
har öppnats i Laholm av kamrer Sture P. Svensson, Lindstigen 2, (mitt emot Gullregnets Snabbköp, Margaretagatan). Kamrer Svensson har förut innehaft anställning som kontorschef i A/B John Olssons Åkeri i Skövde — ett av landets största åkerier i fjärrtrafiken — samt som föreståndare vid Karlskrona Lastbilscentral med 120 anslutna lastbilar. Vi hänvisa i övrigt till annons.

SPARA i Laholms Sparbank
Ränta 4,25 procent.

Kreatursmarknaden i Malmö.
Tillförseln till Malmö kreatur- och köttmarknad under veckan 30/4—6/5 var större än föregående vecka och utgjordes av 125 storboskap (därav 14 tjurar, 10 kalvar, 4 svin och 5 hästar). Handeln var fast. Samtliga djur blev sålda.
Priset sänktes för tjurar: Extra prima och klass 1 med 5 öre pr kg; kalvar: extra prima med 15 öre;, sötmjölkskalvar med 10 öre och skummjölkskalvar med 5 öre per kg, får, dilamm, med 25 öre per kg.
Priset höjdes för svin: Under 75 kg med 15 öre och suggor med 5 öre per kg. Övriga priser blev oförändrade.
Dagspriserna var: Tjurar, extra prima 240 (245); klass 1 230—235 (235—240).
Kalvar: Extra prima 320 (335); sötmjölkskalvar 270—290 (28 —300); kl. —275); klass 2, skummjölkskalvar 230—240 (235—245).
Får, dilamm 375—400 (400—425).
Svin, slakterisvin under 75 kg, 210 (195); suggor, feta 205 (200); suggor, mindre feta, 190 (185).

Smågrisnotering.
Smågrisnoteringen från Sveriges smågrishandlares riksförbund är från den 6/5 tills vidare kr 5:— pr kg t. o. m. 20 kgs medelvikt och kr 2:50 för vikt däröver. Premiegrisar klass 1 från veterinärkontrollerade besättningar betalas med ett tilläggspris av kr 3:— pr st.
Tillgång god. Efterfrågan god.

Veinge

Veinge vattenverk
hade i går årsmöte på Veinge Hotell under ordf-skap av installatör Algot Persson. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet. I styrelsen omvaldes Gunnar Karlsson samt nyvaldes Bernhard Karlsson, Åke Lidén och Ernst Cinthio. Kvarstående i styrelsen: Algot Persson, Sigfrid Wahlgren och Ture Törnsjö. Revisorer: Fritz Nilsson och Assar Axelsson. Årsmötet beslöt öppna postgiro för inbetalning av vattenavgifter.
Fabrikör Sixten Bäckström och grosshandl. Gottfrid Larsson, som sedan vattenverkets start varit dess ordförande resp. kassör hade avsagt sig återval och de avtackades för det förtjänstfulla och intresserade arbete de nedlagt inom verket. De fick vidare motta blommor och ett tack infördes i protokollet. S. Bäckström utsågs till hedersordförande i vattenverket och G Larsson till hedersledamot.
Styrelsen konstituerade sig med Sigfrid Wahlgren som ordf. v. ordf. Ture Törnsjö, sekr. Åke Lidén och kassör Ernst Cinthio.

På Bio

Hishults biograf
ger torsdag färgfilmen "Hovnarren" med Danny Kaye i en av sina bästa roller. Han är en clown utan motstycke i världen just nu. Bland hans medspelare märks f. ö. utmärkta och söta Glynis Johns. Barntillåten.

Växtorps biograf
ger torsdag kl. 8 "Slå nollan till polisen" med Grace Kelly och Ray Milland.

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

70-åring

F. lantbrukaren FRITZ JOHANSSON, Ysbygården.

I sjuttioåringarnas led inträder i morgon en känd sydhalländsk jordbrukare, nämligen Fritz Johansson på Ysbygården. Jubilaren är född i Ysby men följde i unga år med föräldrarna till Perstorp där fadern inköpte ett lantbruk vilket sonen så småningom övertog. År 1932 sålde han detta och inköpte i stället Ysbygården, som han innehade och brukade tills för några år sedan då en son övertog densamma. Johansson bor dock kvar på gården och då han är ovanligt pigg och vital för sina år ser man honom dagligen hjälpa till med gårdens sysslor.
Jubilaren har alltid varit en ovanligt duktig och framsynt jordbrukare, som tidigt insåg mekaniseringens stora betydelse. Sin gård hade han alltid i högsta kultur och den har alltid varit ansedd som en verklig mönstergård.
Någon aktiv del i det allmänna livet har J. aldrig tagit men i det tysta har han utfört mycket gott och speciellt har han intresserat sig för Röda Korsets humanitära arbete, inte minst under krigsåren då han tog sig an finska barn. Personligen är jubilaren en verklig hedersman, högt skattad i vänkretsen för sina gediegna personliga egenskaper.

60 år
fyller i morgon fru Eva Kristina Bengtsson, maka till målaremästare Ernfrid Bengtsson, Edenberga, Ränneslöv.

50-åring

50 år fyller i morgon fru Lilly Färe, Sibbhult.

Då fru Lilly Färe som ung göteborgsflicka, f. Scander, förenade sina öden med maken, direktör Bror Färe, väntade henne många ansvarsfulla plikter, inte bara som värdinna i ett stort och gästfritt hem utan också som stöd åt maken i hans starkt expanderande företag.
Med takt och klokhet har hon fyllt de uppgifter, som en gång lades på henne Makens företag har hon lärt känna från grunden och har kunnat verksamt bidraga till deras främjande.
Raden av uppdrag, hon bekläder, vittnar om hennes ansvarsfulla uppgifter. Hon är sedan cirka 20 år styrelsemedlem och från 10 år tillbaka bolagens ordförande i AB Färe Armaturfabrik, AB Götamotorer, AB Lönsboda Pressgjuteri, AB Färemotorer och AB Mellbystrands Havsbad.
Fru Lilly Färes charm är hennes enkla rättframhet och rättrådighet. Hennes hjälpsamhet har många anledning omvittna; helst föredrar hon att utöva den i tysthet.
Med sin starka känsla för det konstnärliga har hon av sitt hem skapat en vacker miljö.

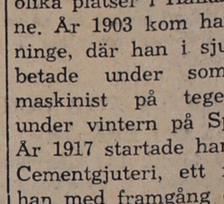
VIGSEL
— i söndags i Torekovs kyrka mellan lantbrukare Nils Mattsson, Grevie, och fröken Gunborg Iréne Ryberg, dotter till lantbrukare Gustav Ryberg och hans maka, f. Ebbesson, Mäsinge, V. Karup.

DÖDSFALL
Joel Lindvall. I en ålder av 79 år avled i går efter en tids sjukdom fabrikören Joel Lindvall, Trönninge. L. var född i Veinge och kom i 15-årsåldern i smedlära. När han lärt ut hade han anställning som smed på olika platser i Halland och Skåne. År 1903 kom han till Trönninge, där han i sjutton år arbetade under somrarna som maskinist på tegelbruket och under vintern på Spritfabriken. År 1917 startade han Trönninge Cementgjuteri, ett företag som han med framgång drev till senaste nyåret då han överlämnade fabriken till sina söner. Lindvall var en intresserad medlem av Trönninge hantverksförening alltsedan dess tillkomst. Närmast sörjande är maka och sönerna John Erik och Karl Åke, vilka nu innehar Trönninge Cementgjuteri, samt barnbarn och syskon.

Karl Fridolf Wickström. I söndags avled efter en tids sjukdom f. husägare Karl Fridolf Wickström, Oskarström. Han var född i Hinneryd i ett knekttorp och själv tog han anställning vid ett norrlandsregemente, där han stannade i fyra år. Sedermera innehade han olika anställningar, bl. a. på järnvägsbyggen, innan han i sam-

Forts. å sid. 4.

DAMERNAS HÖRNA

SOMMARNYTT

Överst fr. v. TRICOSA — Både jumper och cardigan i detta set i samma blekblåa ylle har ett vitrandigt band som dekor. På jumpern slutar det vid basen av V-ringningen, men på koftan fortsätter det ned längs framkanten och kommer igen på ärmavslutningarna och fickorna.

KORRIGAN-LESUR — Denna korallrosa cardigan av ren ull har osynlig knäppning och den nya mot axlarna utdragna halsringningen accentuerad av ett vitt band.

Nederst fr. v. ANNY BLATT — Den röda yllekjolen i lös trikåstickning och med fransar runt fållen har kombinerats med en vit cardigan i fin och tät stickning. Krage och knäppning har piffats upp med guldbroderier.

MAGGY ROUFF EXTENSION — Denna raka mellansäsongkappa i marinblå yllejersey har en frånstående krage i ribbstickning som återkommer på ärmuppslagen. Några små veck runt kragen ger en lätt vidd.

PIERANY — Lös och ledig trikåjacka i marinblått ylle med smala vita ränder runt krage, längs knäppning och på fickor.

Det lönar sig att annonsera i LT

Morgondagens rätt:
LUNCH: Kokt spaghetti med tomatsås.
MIDDAG: Gryta med fläsk och njure.
Ananaskräm.

Gryta med fläsk och njure.
1 kalv- eller svinnjure, 8 mindre skivor magert bogfläsk, fett till bryning, salt och peppar, 4 stycken små lökar. Spädning: vatten och grädde.
Skiva den ansade njuren (svinnjure bör vattenläggas några timmar före användningen). Bryn skivorna vackert med fläsket och de skalade lökarna. Krydda med salt och peppar, späd med vatten och låt köttet puttra mört. Späd med grädde före serveringen. — Med fläskfilé blir rätten utsökt och främmandefin till söndagsmiddag.

Ananaskräm
1 burk krossad ananas, ½ burk vatten (ell. mera beroende på hur tjock man vill ha krämen) ½ burk saft (hallon, jordgubbs- eller vad man annars har, helst röd saft). 2 dsk. potatismjöl, socker.
Sila ifrån ananassaften och slå den i en kastrull tillsammans med saften och vattnet (mät med burken). Låt blandningen sjuda upp och red av med potatismjölet, utrört i kallt vatten. När krämen tjocknar, blandas ananasbitarna hastigt ner och krämen slås upp i glasskål, överdoftas med socker, täckes med en tallrik e. d. och ställes att svalna. Serveras med grädde eller gräddmjölk och överströdd med små mandelbiskvier.

Dagens goda råd
Runda fina smörkulor får man, om man tar ut dem med ett potatisjärn ur det kylda smöret. Smörkulorna ser särskilt aptitliga och goda ut till varma kokta grönsaker.

LT DEN 8 MAJ 1957 LT

Stora problem för kyrkomötet

K. m:t har kallat till allmänt kyrkomöte den 31 aug. 1957. Detta möte blir ett av de viktigaste som någonsin hållits sedan kyrkomötesorganisationen tillkom 1868. Det blir ytterst betydelsefulla frågor, som mötet får sig förelagda, vilka kommer att vara utslagsgivande för kyrkans ställning och arbetsformer för avsevärd tid framåt. Till dessa frågor hör främst ny pastoratsreglering, kvinnliga präster, ny prästvalslag, ny jordfästningslag samt stiftsbandets eventuella upplösning.

Enligt bestämmelserna skall kyrkomötet sammankallas vart femte år. Men den alltmer ökande takten i reformarbetet har föranlett mötets allt oftare inkallande. Det senaste kyrkomötet hölls 1953. Och frågan är om inte ärendenas mängd och vikt f. n. kan framtvinga ett kyrkomöte även 1958.

Den mest betydelsefulla frågan synes vara pastoratsregleringen. Den förelåg till behandling även vid 1953 års kyrkomöte, men på grund av det stora motstånd den då mötte ute i bygderna och i de olika instanserna blev den lagd på is. Sedan dess har frågan blötts och stötts i otaliga föredrag, tidningsartiklar och diskussioner. Det nu omarbetade förslaget visar större moderation och förutsätter ingen minskning av de kyrkliga tjänsternas antal. Huvudlinjen i förslaget utgör en fördelning av tjänsteorganisationen med sammanslagning av alltför små pastorat till större enheter, varigenom fler prästtjänster kan inrättas i tätorter och vidsträckta norrlandsförsamlingar. Sålunda kommer omkring 160 av de nuvarande kyrkoherdetjänsterna i småpastoraten att indragas, vilket givetvis blir ett minus ur prästerlig befordringssynpunkt m. m. Församlingar med upptill 500 innevånare måste sålunda finna sig i att gudstjänsten blir sammanlyst med en grannförsamling, om denna ligger på ett avstånd av minst 5 km.

Frågan om kvinnliga präster är en ideologisk fråga av stor räckvidd. Det kvinnliga diakonat, som i förslag förelades 1953 års kyrkomöte, synes nu inte vara tillfyllest. Ecklesiastikministern själv, en rad inflytelserika personer, många remissinstanser och organisationer synes vara positivt inställda till kvinnliga präster. Oppositionen utgöres av de gam[illegible] ska läsarefolket av lågkyrklig läggning samt de s. k. nyhögkyrkliga, vilka fraktioner för en gångs skull befinner sig på samma våglängd. Det kommer säkert att bli hårda duster i denna fråga på kyrkomötet. Hur utfallet blir beror av sammansättningen av den nya ombudsförsamlingen. På oppositionshåll är man ute i god tid för att påverka denna. Men det behövs 51 st. av mötets 100 ledamöter för att frågan skall falla. Utgången är ytterst oviss.

Beträffande övriga ärenden vid kyrkomötet bör frågan om stiftsbandens upplösning vara klar. En präst bör ju i likhet med andra tjänstemän kunna söka anställning där han önskar. I södra Sverige vill man dock ha kvar stiftsbandet. Att prästvalen behöver moderniseras och de ideligen återkommande spektakeln vid dessa elimineras, är uppenbart. Det gäller nu närmast tredjegångstillsättningarna, vilka föreslås utvidgade att gälla även komministrar. Beträffande den nuvarande jordfästningslagen har den som bekant givit anledning till vissa irritationsmoment, då det gällt upplåtelse av kyrka m. m. Även här är en översyn av behovet påkallad.

1957 års kyrkomöte får alltså en rad komplicerade problem att brottas med. Alla för kyrkan och dess uppgifter positivt inställda medborgare hoppas, att mötet skall vara vuxet sin uppgift att lösa dem på ett tillredsställande sätt.

"Svenska konstnärer i exotiska länder"

Förnämlig utställning till Laholm

Egon Lundgrens "Hinduer i båt".

Studier utomlands har som bekant alltid spelat en stor roll för den konstnärliga utvecklingen. Resorna har långa tider mestadels rört sig inom Europas gränser, Italien, Tyskland, Frankrike, Spanien, och mera sällan utsträckts till fjärran exotiska länder. Först av våra dagars snabba och säkra kommunikationer har gjort det möjligt för konstnärerna att i en helt annan utsträckning än tidigare tillfredsställa sin längtan efter nya och säregna miljöer.

I utställningen "Svenska konstnärer i exotiska länder", som sammanställts av Riksförbundet för bildande konst och som under tiden 12—19 maj visas i Laholm, redovisar 22 målare sina högst skiftande reseintryck.

Äldst är den rätt okände Karl Peter Mazer. För ungefär 100 år sedan drev honom oron och nyfikenheten till Kina via Ryssland och Sibirien. På hästryggen genomkorsade han det väldiga riket under några års tid, tecknade och målade skickligt kinesiska och mongoliska folktyper.

Mera känd är Egron Lundgren. Många av hans indienakvareller hör till det skönaste svensk akvarellkonst äger. 1858 kom han till Indien för att skildra esapoysupproret. Fastsurrad i en specialgjord sadel målade han stridsvimlet omkring sig. "Dragoner och indiska ryttarskaror rusade förbi med glittrande sablar i rök och solsken, allt var i hög grad lifvande, och ofrivilligt drogs man framåt som om det hade varit en jagdt", skrev han i sin dagbok.

Att forskningsresanden Sven Hedin var en god tecknare kan man förvissa sig om på utställningen. Anders Zorn har med den berömda "Said, roddaren" från Afrika. Den kända skaldinnan Harriet Löwenhielm hade stora konstnärliga anlag som kommer fint fram i ett par akvareller, gjorda när hon som 17-åring vistades på Ceylon.

Nordafrika, inom bekvämt räckhåll från Spanien och Italien, har vid två tillfällen utsatts för veritabla konstnärsinvasioner. Första gången var på 1920-talet, då bl. a. Einar Jolin och Otte Sköld var där och målade araber och vita hus i en saklig, litet naiv stil. Och efter andra världskriget återupptäckte konstnärerna Nordafrika: Sven Erixson målar Maricko i lysande gnistrande färger; Lennart Rodhe gör intressanta studier av folkvimlet medan Roland Kempe funnit sina motiv i Egypten. Lars Norrman bjuder på såväl arktisk som tropisk exotism genom sina grönlandseskimåer och senegalnegrer. — Annars är Mexiko det konstnärliga modelandet just nu. Nils Dardel var först där, 1940, och målade etnografiskt korrekta indianporträtt. Sedan följde Waldemar Sjölander, bosatt i Mexiko sedan 1946. I en tung och smutsig kolorit bygger han upp sina monumentala och suggestiva kompositioner. I utställningen deltar också två andra Mexikofarare, Tage Hedqvist och Folke Ricklund.

Utställningen öppnas söndagen den 12 maj kl. 17 i Medborgarhuset. Till vernissagen kommer amanuens Stig Johansson från Riksförbundet för bildande konst och stannar ytterligare två dagar för skolvisningar. Se annons!

SENASTE NYTT:

Åtalad krävs på 1,6 milj.

Motortorpedbåt i full fart på grund

Maskinchefen på ett av Svenska Amerika Liniens fatyg åtalades på tisdagen för brott mot sjölagen och vållande till annans död. Sjöåklagaren, stadsfiskal Ture Aldén, gör gällande att maskinchefen genom försummelse vållat en motorexplosion. Skadorna blev betydande och rederiet förklarar att man kräver ersättning med sammanlagt 1.607.000 kronor. (Stockholm i dag).

*

En svår olycka inträffade i natt på Kanholmsfjärden i Stockholms skärgård där en motortorpedbåt i full fart rände på ett grund och högt upp på land. Vid stöten mot grundet kastades chefen på båten, löjtnant Vilhelm Sjödahl och en besättningsman över bord. Löjtnanten hittade man snart vid liv medan besättningsmannen, vars namn är Rosell, hemmahörande i Karskoga, ännu saknas. Fem besättningsmän skadades och fördes till Karolinska sjukhuset men endast en av dem behöver stanna kvar. Båten, vare beteckning var T 54, uppges ha haft en hastighet på mellan 30 och 40 knop. Den kördes efter första grundkänningen högt upp på land så att den inte skulle sjunka. Olyckan varsnadesförst från tyska fartyget Hamburg som larmade Stafsnäs kustradio varifrån ett stort räddningsuppbåd sattes igång. Orsaken till olyckan var att båten gick på fel sida om ett grund. (Stockholm i dag TT).

Växtorpsbo fick en månad för rattfylleri utan olycka

Någon olycka hade visserligen inte inträffat men en anonym telefonanmälan fällde i alla fall en växtorpslantbrukare för rattfylleri. Och efter vad som framgick vid rättegången i Laholm i går hade fyllan nog varit ganska kraftig. Svaranden fick också en månads fängelse.

Svar. och en kumpan hade på middagen den 22 mars i år kommit till en tredje lantbrukares gård. Här hade de ätit middag och sedan på eftermiddagen druckit ett par kaffegökar och vid sextiden på kvällen hade man så ätit kvällsmat varefter de båda gästerna delat vad som var kvar på en litersbutelj. Detta taxerades till ungefär 40 cl. pr man vilket domaren ansåg vara en nog så kraftig dosis.

Men trots detta kände sig svar. inte påverkad utan satte sig upp i sin ägandes bil och körde kumpanen till dennes hem och fortsatte sedan till ett annat ställe där man tog upp en ny liter och drack några gökar ovanpå alla de andra. Värden var emellertid en förståndig man som skickade sin son med som chaufför åt de båda, vid det laget åtskilligt berusade männen. Så kom polisen och tog svar. och det blev blodprov, vilket visade minst 2,13 promille. Deessutom hade läkaren förklarat att svar. var olämplig att föra bil.

Men han påstod, att det var först senare som spriten slagit på och att han körde lika bra som då han var nykter. Vilket tingsdomaren i högsta grad betvivlade. Och utdömde en månads fängelse till vilket kanske bidrog att vederbörande varit ute för vissa grejor förut.

Klubbodlingen i södra Halland ökar starkt

Tre nya klubbar i Karup - Hishult störst

2,000 granplantor i en "plantskola" eller minst en gris eller minst 150 kvm gurkor — se där några av de fordringar, som ställs på en verklig klubbodlare. I år har dessa fordringar också skärpts men trots detta är klubbodlingsverksamheten i södra Halland stadd på rask frammarsch. Det har nämligen tre nya klubbar.

Hur kan detta komma sig? Ja, det beror väl inte minst på den synnerligen trevliga och omväxlande uppläggning, som klubbodlingsverksamheten fått och kanske i ändå högre grad på den person, som har hand om detta. I ungdomskonsulent Claes Andersson har nämligen verksamheten i Halland en både kunnig och trevlig ledare, en sådan, som verkligen kan få ungdomen med sig. Han tillträdde sin befattning 1952 sedan agronomen Lars Andersson i Varberg, som haft hand om detta i 25 år pensionerats. Från den dagen har klubbodlarnas antal nära nog fördubblats eller från 1061 till 1916 i år.

— Men det är inte bara antalet, som det beror på, berättade hr Andersson, vi vill också ha kvalitet. Vi har nu avslutat den sedvanliga vårkampanjen för att skaffa deltagare och den har gett till resultat tio nya klubbar, därav tre i Karups storkommun, som hittills varit en "vit fläck" på kartan för vår del. Men nu har Östra Karup och Hasslöv vardera 16 deltagare och Skottorp 23. Överallt kan man spåra en påtaglig ökning men så har också 40-talets stora barnkullar nu kommit in i klubbodlingen. Hishult leder fortfarande klart med hela 66 medlemmar.

— Över huvud taget får man nog säga, att intresset är allra störst i skogsbygderna med dess mindre brukningsdelar. Nästa års arbete har vi fram för allt mellan Halmstad och Laholm där det inte finns några klubbar alls. Under sista världskriget var siffran uppe i 2000 liksom nu men då hade vi städernas ungdomar med i små lotter medan verksamheten nu är koncentrerad på landsbygden. Förr hade vi nära nog enbart grönsaksodling på programmet men alla är ju inte intresserade av sådan. Därför har vi gått in för både skogsodling och djurskötsel och speciellt det sistnämnda ligger väl till för många ungdomar. Det gäller då att själv passa och föda upp minst en gris eller en kalv, 2 får, 25 kycklingar, 5 ankor, gäss eller kalkoner eller 15 kaniner.

— Skogen är ju ett oerhört viktigt kapitel i vårt land och därför är det glädjande att intresset är så stort för detta. Det gäller då för klubbodlaren att antingen ha en plantskola med minst 2000 granplantor efter frösådd eller eller också att sätta minst 1000 plantor i skogen. Tanken bakom detta är att en ung man eller flicka nu skall så frö, omskola plantorna och sälja dem eller ändå hellre plantera ut dem själv. När han eller hon blir gammal så är det i alla fall "min skogsbacke" just den där.

— Vill man ägna sig åt köksväxter skall man ha minst 50 kvm av fem olika sorter för att bli godkänd eller också minst 150 kvm av någon specialodling som ärter, gurkor eller bönor. Fast med jordgubbar räcker 100 kvm.

— Av årets ungdomar skall 400 ha djur, därav hälften fjäderfä och 110 skall ha grisar. Skogsodling började vi med 1952 och tidigare om åren har satts 250,000 plantor — i år skall 165 ungdomar sätta 450,000 plantor — en synnerligen glädjande siffra. I fråga om specialodlingar har vi mest tryckt på gurkor, en odling som ger bra men fordrar mesta arbetet just med plockningen. C:a 10 tunnland blir det väl i år.

— Vad vi söker göra är att få ungdomarna intresserade av sitt blivande yrke, få dem förstå att landet dock har sin tjusning. Klubbodlingen är ett första led i yrkesutbildningen, ett andra har vi för flickorna i sexdagars premiekurser på Rossared och det tredje är ju lanthushållsskolan. Vi vill kombinera nyttig undervisning med stimulerande tävlingar, roliga kurser och nyttiga utflykter, slutar hr Andersson.

Cel.

Nitton mål – krockar och oriktiga deklarationer inför laholmstinget

Ej mindre än 19 mål stod upptagna på gårdagens uppropslistor för tinget i Laholm. Av dessa handlades 15 på stora listan under ordförandeskap av tingsdomare Carl Johan Johansen och fyra på lilla listan under ordförandeskap av tingsnotarie Bengt Göransson Karlsson. Åklagare var landsfiskal Thore Persson. De flesta målen gällde oriktiga deklarationer eller lindrigare trafikförseelser.

För fort i Vallberga.

En göteborgare hade fastnat i en statspoliskontroll i Vallberga den 18 febr. i år. Han hade kört med 61 km. mot tillåtna 50 och då han inte direkt erkänt sin försyndelse hade åklagaren kallat två vittnen, nämligen de båda statspoliser, som skötte om kontrollen. De berättade att de mätt upp en sträcka på 450 meter och tagit tiden med två stoppur. Någon som helst sammanblandning av bilar kunde inte ske då de bara tog tid på en i sänder. Han hade fått strafföreläggande på 10 dagsböter à 15 kr. men ej godkänt detta. Men det fastställdes nu. En annan fartsyndare i Vallberga hörde hemma i Pixbo. Han hade skriftligen erkänt och fick 10 à 4 kr.

Mot stoppskylten

i Östra Karupskorset hade en stockholmare kört ut på rikstvåan i somras. Han hade skriftligen erkänt men uppgivit att hans hastighet höll sig mellan 0 och 5 km. Men det hjälpte inte — det blev i alla fall 15 dagsböter à 10 kr. som han också fått i strafföreläggande.

Överlast

hade en långtradarechaufför haft vid ett par tillfällen. Detta hade dels skett den 24 sept. i fjol, dels den 8 febr. och det hela blev en synnerligen långrandig historia då vederbörande inte ville erkänna. Han hade enligt lastnotorna inte haft överlast och uppgav att bilen blivit vägd många gånger. Två statspoliser hördes som vittnen och dessa fick bl. a. ingående redogöra för hur vågen i Vallberga fungerade, där svar. bil brukade bli vägd. Det blev 20 dagsböter à 5 kr.

En lastbilsägare från södra Halland, som efter vissa anmärkningar inte låtit besiktiga sin bil inom föreskriven tid, fick 15 dagsböter à 7 kr. En laholmare, som på en lätt motorcykel dels haft passagerare, dels bogserat sin fru på cykel, fick 15 à 5 kr.

Skatt och trafik.

En annan lastbilsägare hade två olika försyndelser att svara för. Dels hade han uppburit skatt från anställda i två olika terminer, i det ena fallet 890 kr. och i det andra 729 kr. utan att redovisa detta. Han erkände och skyllde på dålig ekonomi. Dels hade han varit inblandad i en rätt så lindrig krock. Denna hade tillgått så att han backat ut från sitt garage ut på stora landsvägen Hishult—Laholm varvid hans lastbilsläp blev påkört av en från Hishult kommande personbil. Åkl. ansåg att bägge bilförarna brustit i varsamhet och lastbilsägaren erkände medan personbilägaren nekade. Åkl. framhöll att det var mycket bra sikt på stället. Personbilföraren trodde, att lastbilföraren sett honom då det stod en karl vid sidan om den backande bilen och denna stannat till ett litet slag. Ett vittne hödes men mindes inte så mycket och domaren framhöll, att det inte var så bra att målen blev så gamla — detta hade hänt den 30 juni i fjol. Lastbilägaren fick för bägge förseelserna 50 dagsböter à 6 kr och personbilföraren 10 à 8 kr.

Forts. å nästa sida

Den bestulne i Ränneslöv får böta — tjuven går fri

Av de många målen vid häradsrätten i Laholm i går var det egentligen endast ett som skilde sig från den stora mängden av krockar och oriktiga deklarationer. Detta gällde ett efterspel till de bekanta inbrotten i Jaktvillan i Ränneslöv. Ägaren, en äldre malmöbo, blev bestulen på diverse saker. Bland dessa märktes ett par äldre revolvrar och eftersom malmöbon inte deklarerat dessa hade han nu instämts. Tjuven har däremot inte ställts till ansvar.

Svaranden var inte närvarande, men hade skrivit ett ampert brev till häradsrätten och dessutom berört saken i en insändare i en stor malmötidning. Han påpekade, att dessa båda gamla revolvrar legat i ett par igenspikade lådor i uthuset bland en del annat skräp. De hade inte varit i användning på minst fyrtio år och ungefär lika länge hade de legat i de igenspikade lådorna. När tjuven tog hand om dessa lådor och "packade upp" dem kom polisen på att malmöbon inte deklarerat vapnen och så fick han en stämning. **Men tjuven har inte ställts till** ansvar då han är mindre tillräknelig, påpekade svaranden, som ansåg att de ideliga inbrotten för hans del och för hans ålder inneburit tillräcklig påfrestning utan att han också behövde få stämning ovanpå det hela. För en annan i bruk varande revolver hade han licens och för övrigt hade han talat om för malmöpolisen att han hade de båda gamla revolvrarna. Och denna hade sagt att han inte behövde deklarera dem.

Men ändå fick han dels böta 15 dagsböter à 10 kr, dels blev revolvrarna beslagtagna.

HISHULT

Knut Bengtsson, tel. 114 a.

Hishults SLKF-avdelning
har haft månadsmöte hos ordförande Louise Carlsson, Dansbygget, som även hälsade deltagarna välkomna. Till kyrksöndagen som hålles den 19 maj, beslöts att även inbjuda Växtorps SLKF-avdelning. Nästa möte hålles måndagen den 3 juni kl 7 em. hos Ellen Jönsson, Oxhult. Med en trevlig stund kring kaffebordet avslutades dagens välbesökta möte.

BRIDGE

Hishult slog Örkelljunga
Måndagskvällens barometertävling i bridge mellan Hishult och Örkelljunga vanns av Hishult på 700 poäng före Örkelljunga 620. Bästa par blev Erik Nilsson/Curt Jönsson, Hishult, som uppnådde 141 poäng.

Prislistan fick i övrigt följande utseende: 2. Törning/Vallin, Örkelljunga 126 p., 3. Grönbäck—Paulsson Ö. 118 p., 4. Larsson/Persson H. 116 p., 5. H. Månsson/V. Jansson H. och Sachau/Holgersson, Ö. 114 p., 7. Bror Svensson/S. Karlsson H. 112 p. Medel 110 p.

Ränneslöv

Ränneslövs yrkesskola
anordnar på söndag utställning i godtemplarlokalen. Utställningen omfattar elevarbeten från kurserna i vävning, sömnad och halmslöjd. Se annons.

Jag såg i går..

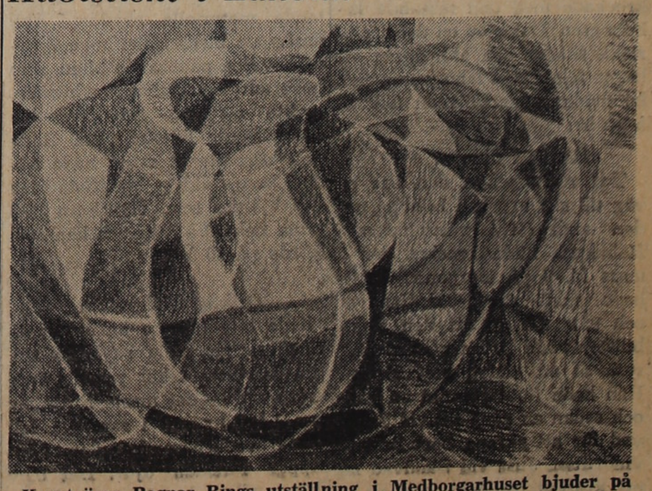
...på järnvägsstationen en ovanligt trevlig maskin. Den kalladdes helt enkelt för packningsmaskin men är väl närmast en mekaniserad "jungfru" sådana som stensättarna använder. Den användes till att packa fyllning och varje gång skötaren tryckte på ett handtag tog den av sig själv ett skutt upp i luften för att sedan med stor tyngd falla ned på det ställe där det behövde packas. Det var åtskilliga skutt upp i luften som maskinen tog i minuten.

Knäred

38 nybörjare i Knäreds skoldistrikt
Inskrivning av nybörjare förrättades i går i Knäreds skoldistrikt. Sammanlagt anmäldes 38 nybörjare, varav 30 — 14 pojkar och 16 flickor — i Knäreds skola och 8 — 5 pojkar och 3 flickor — i Svenshults skola. Till Knäreds skola anmäldes dessutom 3 underåriga barn, om skall genomgå skolmognadsprov.

Folktandvården i Knäred
hålles stängd fr. o. m. den 9 t. o. m. den 12 maj. Se annons.

Kubistiskt i Laholm

Konstnären Ragnar Rings utställning i Medborgarhuset bjuder på mycket av intresse för den konstintresserade. Här ses hans "komposition med kärl", en sprakande färgsymfoni i kubism och svepande linjer.

MORBROR MAKKE mediterar

över att hela världen nu sysslar med prinsessan Margarethas träffar i London. Häromåret blev hennes mamma, prinsessan Sibylla, ryktbar för sina bommar på Öland. Väldigt skytteintresse i den familjen tydligen.

MARKARYD

EN av vårens många

eleganta och praktiska skjortnyheter är denna

"poplinskjorta i nylon"

Tänk Er en skjorta stark och smidig som nylon och behaglig som poplin — och Ni har MELKA SPUN NYLON i 100 % långstaplig, franskspunnen nylon. Den har alla nylonets fördelar kombinerade med poplinets förmåga, att värma och andas. Och Ni slipper givetvis att stryka skjortan — även kragen är alltid lika slät och fin efter varje tvätt, tack vare det speciella torkstöd, som gratis följer med varje MELKA SPUN NYLON.

Vitt o. grått. Pris: **49:-**

MELKAS poplinskjorta med "MAGIC-KRAGEN" samt Monitors GARANTI-kvalitet finns i vitt, grått och blått i alla storl. från 35 till 45. Pris: 21:50 resp. 19:75.

STJÄRNPOPLIN-skjortan till 12:75 fortf. på lager.

SLIPSAR och ANKELSOCKS i jätteflott urval.

Övertyga Er själv om det stora urvalet nyheter och de fördelaktiga priserna på goda kvalitéer hos

Lindbergs MARKARYD — Kläder att lita på —

Tioårig yrkesskola i Markaryd har haft 10.000 lektionstimmar

Markaryds yrkesskola avslutade i går kväll läsåret och avslutningen var den tionde i ordningen. Högtidligheterna ägde rum på Järnvägshotellet och i detsamma deltog omkring 150 personer, vilka fick vara med och se en vacker och trevlig mannekänguppvisning där eleverna i sömnadskurserna visade upp vad de förfärdigat under läsåret. Markaryds körsällskap under ledning av kantor Adolf Adgård bjöd på vacker körsång och folkskollärare Olof Selldén, Timsfors visade och kommenterade den vackra sockenfilmen.

Elevernas arbeten var framlagda till beskådande och förutom en massa kläder fanns det fullt upp med möbler, som flitiga herrar snickrat ihop under vinterkvällarna. Skolans rektor Assar Frick hälsade välkommen varefter kören sjöng ett par vårsånger. Hr Frick kom igen och lämnade den sedvanliga redogörelsen om kurserna under läsåret och dessutom berörde han skolans utveckling under de gångna tio åren. Av redogörelsen framgick bl. a. att under innevarande läsår har man haft 13 olika kurser varav en fortfarande pågår. Antalet elever har varit 128.

Hr Frick fortsatte med att omtala att 1946 tillsatte skoldistriktet en kommitté för uredning om yrkesskolor och redan året därpå satte undervisningen igång. Under alla året har sömnadskurserna dominerat. I övrigt har antalet kurser varierat kraftigt. Antalet undervisningstimmar var första året 486 för att 1953 uppgå till 1530 och i år 900. Sammanlagt har över 10 000 lektionstimmar givits. Antalet elever har varierat stort eller från 68 vid starten och fram till 168 under föregående år. En femtedel av skoldistriktets invånare har deltagit i någon kurs vid skolan, varvid pojkar på lärlingsstadiet varit sämst representerade medan äldre kvinnliga elever varit flest. Under alla tio åren har följande styrelseledamöter suttit i ledningen för skolan nämligen överlärare Stefan Granström, byggmästare Enock Jönsson och snickare Gösta Svensson, arkitekt Frans Borgström, Malmö har under alla åren varit skolans inspektör.

Sångkören återkom med ett par sånger varefter sömnadskursens damer gjorde sig färdiga för den mannekänguppvisning som så följde och som blev livligt uppskattad. Så visades sockenfilmen varefter överlärare Granström förklarade kursen avslutad och utdelade intyg till eleverna.

"Guldkonfirmation" i Hinneryd
Tolv av trettiofem närvarande

I serien av konfirmandjubileer i Hinneryd hade i söndagsturen kommit till 1907 års årgång, som firade sitt 50-årsjubileum. Konfirmationen ägde rum den 27 april och den första nattvardsgången just den 5 maj 1907. Konfirmationslärare var dåvarande pastorsadjunkten Josef Lindblad. Gruppen räknade 35 elever. Av dessa var nu 14 döda, fem vistas i Amerika och av de 16 i Sverige hade 12 infunnit sig: sex "gossar" och sex "flickor".

På morgonen hölls på Gränna kyrkogård en minnesstund vid konfirmandlärarens grav. Kyrkoherden Wallis Wendel, Gränna, nedlade från jubilarerna — Lindblads första konfirmander — blommor på graven samt höll ett minnestal, varjämte ett par psalmer sjöngs.

Under klockringning tågade konfirmanderna i procession in i kyrkan och tog plats i korbänkarna, varunder kantor Carl Ström spelade "Herrens kyrka bjuder alla", orgelkoral av J. Pachelbel. Som text för skriftetalet använde kyrkoherden Bengt Andersson 1. Joh. 1:7 -9 — ett bibelord, som en av konfirmanderna i Amerika sänt som ett minnesord till sina kamrater. Högmässopredikan över Joh. 10: 1-10 var koncentrerad till ämnet: "Kristus — frälsningens dörr". Efter predikan höll kyrkoherden ett tal till konfirmanderna med utgång från 1. Kor. 1:9 "Gud är trofast, han genom vilken I haven blivit kallade till gemenskap med hans Son, Jesus Kristus". Kollekten till Växjö stifts arbetsfond inbringade 65 kronor. I den efterföljande nattvardsgången deltog konfirmanderna samt några församlingsbor. Som postludium utförde kantor Ström "Den korta stund jag vandrar här", orgelkoral av Ture Olsson. Då konfirmanderna uttågade ur kyrkan spelades "Preludium i f-moll" av J. S. Bach.

Efter gudstjänsten samlades konfirmanderna jämte deras anhöriga i Hinneryds prästgård, där kyrkoherden hälsade välkommen samt bjöd på kaffe och smörgåsar jämte av konfirmanderna medförd "förning". Han höll sedan upprop och framförde skriftliga hälsningar från frånvarande kamrater, däribland fyra stycken i Amerika. Vidare talade kyrkoherden om dopet och konfirmationen samt föredrog kyrkoherden Josef Wahlgrens minnesteckning över Josef Lindblad. Å kamraternas vägnar talade hemmansägaren Johan Björklund, Öshult, som erinrade om att gruppen haft att göra med tre präster under sin lästid, nämligen kyrkoherden **N. J. Sjöstrand,** dåvarande komministern Otto Johansson i Toppa samt pastor Lindblad. Han omnämnde också det intresse den senare då visat för Hinneryds Blåbandsförening. Han tackade också kyrkoherde Andersson för initiativet till denna konformandträff samt överlämnade en penningsumma från gruppen för inköp av en minnesgåva. Ett gripande tal, som inte kunde lämna någon oberörd, hölls av den genom sprängningsolycka totalt blinde predikanten Julius Pettersson, Ringamåla, som också sjöng en sång. Som minnesord lämnade han Hebr. 9: 11—28, vilket han läste upp ur minnet. Gemensamt sjöngs flera psalmer och samvaron avslutades med bön av kyrkoherde Andersson.

I jubileet deltagande var: Bygg mästare Agard Mårtensson, Tommared Knäred, hemmansägare Johan Björklund, Öshult, Hinneryd, predikant Julius Pettersson, Öjamåla, Ringamåla, hemmansägare Wiktor Svensson, Vännebäcke, Hinneryd, hemmansägare Karl Pettersson, Grysshult, Hinneryd, fastighetsägare Otto Larsson, Dyreborg, Knäred, fru Edla Jonasson, född Erlandsson, Trälshult, Knäred, fru Ester Norén, född Petersson, Flahult, Hinneryd, fru Hertha Carlsson, född Johansson, Hälsingborg, fru Wally Nilsson, född Gyllström, Åsen, Tannåker, fru Helmy Flood, född Karlsson, Korpabo, Marbäck och fru Antelina Engdahl, född Johansson, Markaryd.

Dam i bogserad bil glömde handbroms – bilen brann upp

Natten till tisdagen fattade en personbil av märket Fiat 500 eld vid södra infarten till Markaryd. Brandchefen och en brandsoldat ryckte ut och släckte elden men inredningen och utrustningen i bilen blev totalförstörd.

Bilen bogserades söderut på riksettan. Kommen till järnvägsstationen gjordes halt för inköp. Då ekipagen startade igen glömde damen i den bogserade bilen att lossa handbromsen. Efter en färd på 2—300 meter fattade bromsbackarna eld och antände inredningen i bilen. Den var hemmahörande i Skåne.

Nitton ...

Forts. fr. förg. sid.

Krock vid Ekenäs.

Den 26 december i fjol inträffade en krock vid Ekenäs på vägen mellan Skönhult och Växtorp. Här möttes i en kurva vid en gård en personbil hemmahörande i Södertälje och en annan från Laholm. Det blåste friskt och just vid stugknuten grep ett vindkast tag i södertäljebons bil så att denna kom över på höger kant. Föraren av denna hann inte rätta upp bilen förrän den krockade med den mötande laholmaren. Det blev en del materiella skador och åkl. ansåg att bägge felat. Men laholmaren gick fri medan södertäljebon fick 20 à 10 kr.

Krock i dimma.

Två växtorpsbor, den ene på väg till sitt arbete i Laholm och den andre till värnplikten i Halmstad, hade krockat den 5 mars kl. 6 på morgonen. Detta hade skett strax vid Sandvad och gått till så, att den förste bilisten hade fått is på sin vindruta så att sikten blev skymd. Han hade först stannat en gång och sedan en gång till vid Sandvad för att skrapa bort isen på vindrutan. Just vid Sandvad låg ett kraftigt dimbälte och av en ren händelse råkade föraren släcka ljuset just som han steg av. Detta orsakade att en strax efter kommande växtorpsbil körde på den stillastående bilen. Dessutom blev det rätt omfattande materiella skador. Åkl. ansåg att bägge felat men föraren av den påkörande bilen, som hade advokat Dufva som biträde, tyckte att det hela var den stillastående bilistens fel. Hade han kört lite åt sidan hade någon krock aldrig inträffat. Men det hjälpte inte. Han som höll stilla fick 20 à 4 kr och han som körde på 10 à 7 kr.

Oriktig deklaration

hade inte mindre än sju lantbrukare gjort sig skyldiga till. Några större saker var det inte fråga om — det mesta rörde sig om 1.500 kr och i samtliga fall hade vederbörande glömt att uppge försålda djur. Det blev böter på mellan 125 och 450 kr medan det i ett fall blev uppskov för vidare utredning.

Ovanligt konfirmandjubileum i Hinneryd.

Konfirmandjubiléer börjar höra till det vanliga runt om i våra församlingar. Men på söndag sker ett ovanligt sådant i Hinneryd. Då kommer nämligen kyrkoherden N. J. Sjöstrands konfirmander från år 1897 att tåga i procession såsom för sextio år sedan. Sådant kallas numera i Hinneryd för **diamantkonfirmation.** "Konfirmanderna" är alltså c:a 74 år gamla.

Domarelista

FÖR DEN 12/5 1957

Allsvenskan div. IV

Morup—Laholms BK, Gösta Nilsson, Falkenberg.

Hallandsserien div. I

Harplinge—Våxtorp, Rolf Johansson, Halmstad. Nyhem—Skogaby, Knut Persson, Halmstad. Slöinge—Laholms IF, Th. Eriksson, Halmstad.

Hallandsserien div. II

Genevad—Vapnö, Åke Söderström, Laholm. Knäred—Skottorp, Herbert Kristiansson, Växtorp. Veinge—Hasslöv, Tore Nilsson, Laholm.

Reservlagsserien

Knäred—Kornhult, R. Svensson, Laholm. Ränneslöv—Astrio, Arne Lindborg, Laholm. Veinge—Hasslöv, Bertil Larsson, Skottorp.

Från idrottssekr.

Ränneslövs GIF

Pojklaget samlas i kväll kl. 18.30 för match mot Veinge.

Laholms IF.

Pojklagsspelarna samlas i kväll vid Idrottsplatsen för träning.

Då landskampen avgjordes

Den österrikiske vänsterinnern Dienst (t. v.) skjuter här landskampens segermål för sitt lag.

Hasslövsskyttarna framgångsrika
Leder nu serien före Edenberga

Sydhallands Skyttegilles andra månadstävling i söndags blev en framgång för hasslövs kyttarna, som tog ledningen i serien och nu leder framför Edenberga med 3 poäng. Hasslöv fick denna gång 13 poäng, Edenberga 9 och Växtorp 7.

De bästa resultaten blev:

Rekrytklassen.

1. Lars G. Larsson, Jonstorp	42
2. Stig Eriksson, Hasslöv	42
3. Nils Pålsson, d:o	39
4. Kjell Johansson, Jonstorp	39
5. Villy Andersson, d:o	38
6. Rolf Jönsson, Krogshult	37
7. Sven A Johansson, Alstorp	36
8. Bo Östensson, Ysby	35
9. Egon Vullf, Hasslöv	34

Kl. I:

1. Alvar Nilsson, Rolfstorp	72
2. Göte Jönsson, Värestorp	71
3. Bengt R Carlsson, Alstorp	69
4. Jan A Erlén, Edenberga	68

Kl. II:

1. Åke Gunnarsson, Hasslöv	73
2. Carl O Bengtsson, Alstorp	69

Kl. III:

1. Hasse Bengtsson, Värest.	72
2. Kjell Svensson, Hasslöv	70
3. Göte Ivansson, Skottorp	66
4. Åke Bengtsson, Värestorp	65

Kl. IV:

1. Börje Nilsson, Hasslöv	76
2. Georg Carlsson, Växtorp	71
3. Tage Nilsson, Alstorp	70
4. Erik Gunnarsson, Hasslöv	69
5. Sven G Nilsson d:o	68

Träningsskjutning för Rekryt och I klass samt nybörjare söndagen den 12 maj på banorna i Edenberga och Hasslöv med början kl. 9 f. m.

Söndagen den 19 maj propagandatävling + 1:a tävling om vandringsprisen på samtliga banor.

Kretsens tredje fältskjutning
i Hishult samlade 100 skyttar

Säsongens tredje kretsfältskjutning var på söndagen anordnad i Hishult med Hishults skf som arrangör och med ett hundratal deltagande skyttar. Målen i den ganska lätta skjutningen utgjordes av bunkers 145 m., hund i front 250 m., huvud 145 m., mynningsflamma 80 m. och ¼-del 185 meter. I femmannalag segrade Knäred med 112 tr, medan värdarna Hishult lade beslag på segern i tremannalag med 67 tr.

Individuella resultat, mästareklassen: 1) Georg Karlsson, Sydhalland, 26 tr. 2) Nils Nilsson, Laholm, 25. 3) Alf Nilsson, Knäred 25. 4) Roland Niklasson, Hishult, 24. — Klass högre: 1) Gunnar Fritzon, Laholm, 25 tr. 2) Folke Nilsson, Sydhalland, 24. 3) Yngve Johansson, Hishult, 22. 4) Kurt Johanson, Hishult, 22. — Veteranklassen: 1) Hilmer Johansson, Sydhalland, 25. 2) Ernst Gunnarsson, Laholm, 17. 3) Sikem Carlsson, Knäred, 15. 4) Viktor Pettersson, Hishult, 15. — Klass lägre 2: 1) Karl Olof Andersson, Laholm, 24 tr. 2) Rolf Mellberg, Hishult, 21. 3) Folke Persson, Knäred, 20. 4) Lars Ingvar Larsson, Sydhalland, 17. — Lägre 1: 1) Göte Lindeberg, Hishult, 20. 2) Harald Johansson, Hishult, 18. 3) Bengt Karlsson, Sydhalland, 18. 4) Bonde Karlsson, Hishult, 17 tr.

Familjenyheter

Forts. från sid. 2.

band med sitt giftermål förvärvade ett lantbruk i Brandshult. Detta sålde han omkring 1933. W. som var i sitt 80:e levnadsår blev änkeman 1945 och sörjes närmast av syskonbarn.

Betty Johansson. I en ålder av 74 år avled på måndagen fru Betty Johansson, änka efter dikaren Alfred Johansson, Genevad. Fru J., som var född i Eket, Skåne, har de senaste fem åren vårdats på Eldsberga Vårdhem. Hon kom redan som ung till Genevad, där hon arbetade som hushållerska, innan hon för ett 30-tal år sedan ingick äktenskap. Makarna var bosatta i Genevad, där maken hade olika anställningar som dikare, tills för 7 år sedan, då de flyttade till Genevads pensionärshem. Omkring ett halvt år efter makens död kom fru J. till Eldsberga Vårdhem. Den bortgångna, som var känd som en sympatisk och trevlig människa sörjes närmast av släktingar.

BEGRAVNING

— En högtidlig jordfästning ägde i går rum i Tjärby kyrka, då stoftet efter fru Nanny Elvira Nilsson, Genevad, vigdes till den sista vilan. Prestaverande var sysslomän Gottfrid Johansson, och tegelbruksarbetare Edvin Karlsson, Genevad. När kistan inbars spelade kantor Larsson, Eldsberga sorgemusik. Akten inleddes med ps 552: 1—2, varpå komm. Nyqvist, Mestocka förrättade jordfästningen, och efter denna sjöng kantor Larsson en hymn. Begravningsmässan inramades av ps 558: 2—4 och 552: 7—8. När kistan utbars spelade kantor Larsson sorgemusik. Vid graven läste komm. Nyqvist en ps och ps 105:5 sjöngs. Den bortgångnas fader, Axel Johansson, Genevad talade till dotterns minne och de närmast sörjande tog ett sista farväl. En rik och vacker blomstergärd hade ägnats den bortgångnas minne.

Bosö-resa höjdpunkt på SFI:s ungdomsgiv UP -57

Svenska Friidrottsförbundets Ungdomskommitté har i dagarna lanserat en helt ny ungdomsgiv under rubriken UP -57. Detta är en förkortning av Ungdomspropagandan i friidrott 1957 och omspänner propagandatävlingar på föreningsplanet, krets- distrikts- och rikstävling. Det blir med andra ord en generalmönstring av hela landets friidrottsungdom, som slutspelas på Bosön.

Föreningstävlingen är öppen för alla ungdomar i åldern 12—18 år och är uppdelad i tre åldersgrupper för vardera flickor och pojkar, omfattande praktiskt taget alla friidrottsgrenar som finns. Dessa tävlingar får arrangeras av alla idrottsföreningar — under tiden 15 maj—15 juni. De föreningar som önskar bli arrangörer kan anmäla detta till distriktets ombudsman, i detta fallet Karl R. Hansson, Pechlins gränd 3, Varberg, senast den 10 maj, varvid alla ytterligare upplysningar kan erhållas. För de bästa ungdomarna i föreningstävlingarna blir det sedan krets- och distriktstävlingar allt efter varje distrikts eget bestämmande.

Den 8—11 augusti får de bästa från varje distrikt, eller sammanlagt 200 från hela landet, deltaga i rikstävlingen på Bosön i samband med de traditionella Bosö-spelen. Varje distrikt får skicka minst fem deltagare plus ledare, men det finns också möjligheter att få med det dubbla antalet om tillräckligt goda resultat uppnås. Det är skäl att redan i dag göra slag i saken och anmäla respektive föreningar till "UP -57". En Bosö-resa vinkar.

Onsdagens fotboll

DIV. II, SVEALAND

Avesta—Eskilstuna
Bofors—Karlstad
Brage—Surahammar
City—Örebro
Katrineholms SK—Degerfors
Köping—IFK, Stockholm

DIV. II ÖSTRA GÖTALAND

Derby—Sleipner
Gunnarstorp—Höganäs
Motala—Kenty
Nybro—Landskrona
Råå—Kalmar
Åtvidaberg—Kristianstad

DIV. II, VÄSTRA GÖTALAND

Norrby—Kinna

Orienterare sprang i mål med en tjäder

Påskallavikspojken Jon Lövenborg, som på söndagen deltog i OK Illerns i Tranås orienteringstävling, sprang i mål med en fin tjäder i famnen. Under skogsluffningen hade han nämligen funnit en livs levande tjäder, som kom att tilldra sig hans intresse därför att den verkade något omtumlad av sin vårlek. Det var därför ingen svårighet att fånga in fågeln och med tjädern i famn sprang grabben i mål bekikad av sina 700 löparkolleger.

Tyvärr för Jan är fågeln inte lovlig ännu ...

5.222 kronor på tolv rätt

STOCKHOLM (TT)

Elvorna i senaste tipsomgången, sammanlagt 122, ger enligt Tipstjänsts preliminära beräkningar ca 5.222 kr, 2.720 tior ca 232 kr och 8.600 nior ca 22 kr. Sextor med fyra rätt på siffer får ca 2.361 kr och 1.245 med tre rätt ca 15 kr.

Poolvinnarnas antal var 640.

Fotboll

AIK—Preston 0—1

Kocsis är bjuden 1 milj. av Milan

MILANO (TT—AFP).

Nisse Liedholms klubb Milan AC har erbjudit sig att betala 110 miljoner lire (ca 1 miljon kr) för ungerska landslagets f d högerinner Sandor Kocsis.

Brittiske premiärministern Harold MacMillan har beslutat att tills vidare tacka nej till ryske regeringschefen Bulganins inbjudan att besöka Moskva, rapporterar lindontidningen Daily Express på måndagen.

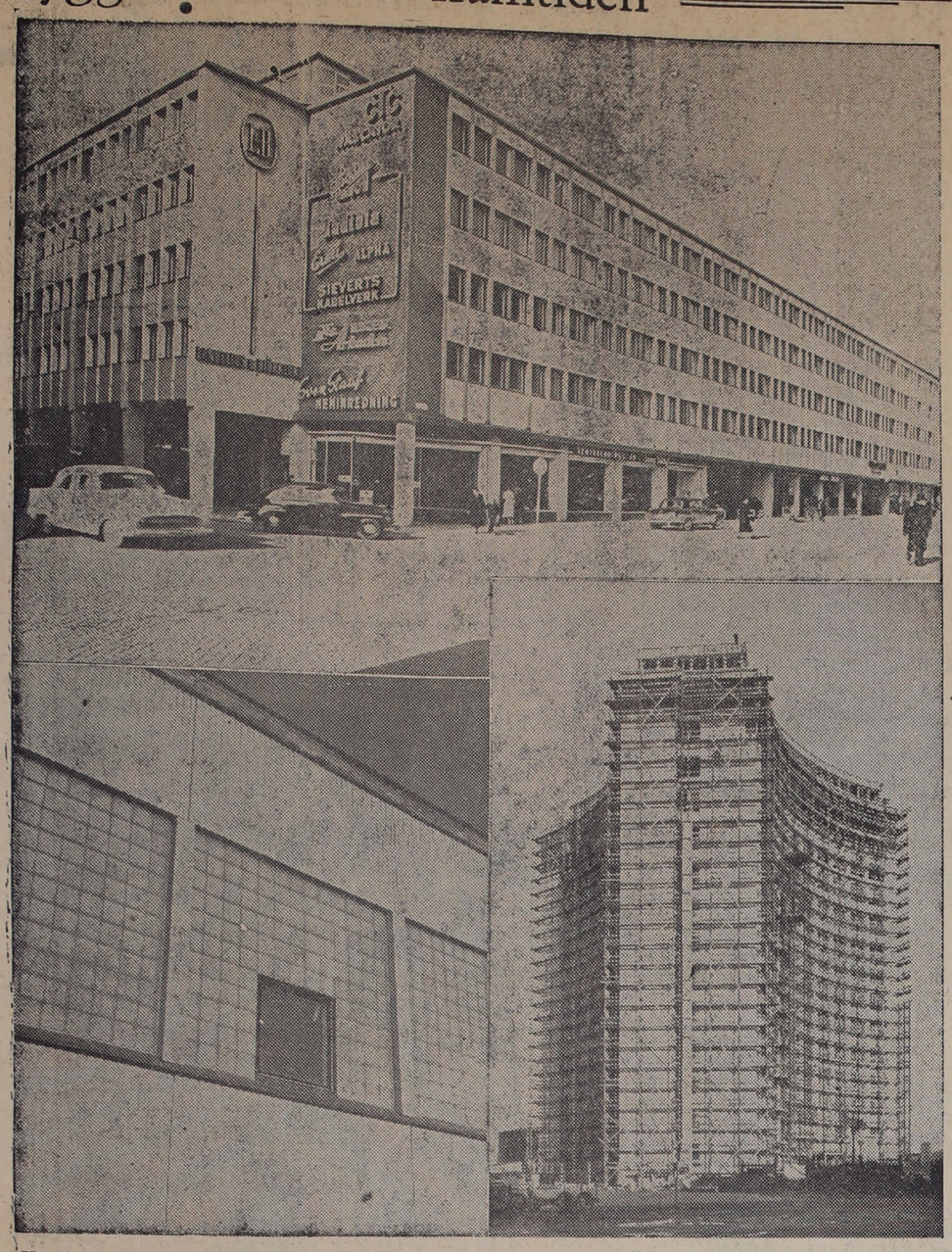
Tidningen anser vidare att det inte kan bli tal om något fyrmaktsmöte inom den närmaste framtiden eftersom man på sakkunnigt västmaktshåll anser att en dylik konfeerns så snart efter resningen i Ungern skulle få en ogynnsam inverkan på stämningen bland allmänheten i drabantländerna.

Det blir stor progala den 19 maj på Johanneshov i Stockholm, där Ingemar Johansson för första gången skall försvara sin EM-titel. På bilden ses hans motståndare och utmanare, engelsmannen Henry Cooper.

Gynna LT:s annonsörer

Byggelement för framtiden

Vem utanför fackmännens krets har tänkt på att vi ända fram till 1950-talets början byggt hus efter i princip samma hantverksmässiga metod som för 2 000 år sedan? Våra moderna byggnadsstilar, inredningsfinesser, delvis nya byggnadsmaterial och användningen av nya transport- och andra hjälpmedel ändrar inte på nyssnämnda faktum. När så efter det andra världskrigets slut den fulla sysselsättningens fenomen, den utjämnade, relativt höga levnadsstandarden och en del andra faktorer präglade vår tillvaro uppstod med ens den fruktansvärda eftersläpningen på byggnadsfronten.

Det tvingade byggnadsfacket att börja tänka om, att experimentera med olika byggnadsmetoder och satsa på rationalisering och forskning i en helt annan utsträckning än tidigare varit fallet. Därmed inleddes den största revolution, som någonsin förekommit i byggnadsverksamhetens historia. Ännu befinner vi oss blott i början av den fascinerande utveckling, som börjat på detta område.

De senaste årens försök har visat att det märkligaste och utan tvekan för framtiden bestående ifråga om byggnadsmetodernas industrialisering i ordets egentliga betydelse är produktionen och användandet av fabriksgjorda husdelar.

Föregångare på området är Skånska Cementgjuteriet, som redan 1903 började tillverka fabriksgjorda, monteringsfärdiga trappor. Men det för den kommande utvecklingen mest betydelsefulla är betongtekinikens framsteg. Vid Cementgjuteriets betongvarufabriker i olika delar av landet framställes genom en särskild metod den s k SCG-chockbetongen, som inte får förväxlas med vanlig betong. Chockbetongens speciella egenskaper gör det möjligt att rent fabriksmässigt tillverka de flesta produkter som förr framställdes i stål, trä, tegel och natursten. Detta nya material, som är av mycket hög kvalitet, har visat sig synnerligen användbart för tillverkning av fasadbeklädnader, ytter- och mellanväggar, bjälklager, balkonger, ventilationstrummor, sopnedkast etc.

Naturligtvis kommer de traditionella byggnadsmetoderna alltjämt att ha sin uppgift. Men det s k elementbyggeriet är en ny, förnämlig metod att i önskvärd snabb takt bebygga bl a våra välbehövliga, kommande bostadsområden.

Bilderna visar tre av Cementgjuteriets aktuella storbyggen, där den exklusiva ytterbeklädnaden består av fabriksgjorda fasadelement. Övser man den nya stora, ultramoderna citybyggnaden Arkaden i Malmö, som väckt beundran bl a för den läckra, i luftiga pastellfärger utförda fasadbeklädnaden. Nederst th uppföres ett av Skandinaviens vackraste hus. Det är Kockum-varvets nya kontorsbyggnad, vars fasad visar ett annat prov på vad som kan åstadkommas med fabrikstillverkade byggelement i chockbetong. Tv: detalj från Gustafsbergs nya fabriksbygge, där återigen en annan typ av fabriksgjorda fasadplattor använts. Även med monteringsklara, standardiserade byggelement av chockbetong kan man uppnå nästan obegränsade yteffekter, tillgodose individuella önskemål och använda alla tänkbara byggnadsstilar.

L. L. U.

Sprit, vin och starköl för 1,464 milj. kr i fjol!

STOCKHOLM (Press)

Under 1956, alltså det första hela året av fri spritdrycksförsäljning sedan tiden före första världskriget, konsumerades i Sverige inte mindre än 57.7 milj liter spritdrycker. Vidare såldes under hela året 14.4 milj liter vin, 9.5 milj liter starköl och 197.3 milj liter vanligt öl.

Av dessa siffror är den förstnämnda den ojämförligt betydelsefullaste, kommenterar förste aktuarie John Collett i tidskriften Alkoholfrågan. Slopandet av restriktionssystemet har medfört en stark ökning av spritdryckskonsumtionen om jämförelse görs med året före reformen. Ökningen torde i själva verket ha varit betydligt större än lagstiftarna räknat med. Jämför man med år 1954 erhålles sålunda en ökning med inte mindre än 32 proc!

Upprepade skattehöjningar har som bekant genomförts på senare år och den senaste (och kraftigaste) prishöjningen medförde en minsning av konsumtionen under november med 18 proc. medan minskningen för december stannade vid 13 proc.

Vinpriserna har inte undergått några höjningar; vinbeskattningen har härmed velat främja en förskjutning i efterfrågan från starkare till svagare drycker.

Vinförsäljningen påverkades starkt av spritransoneringens slopande, och verkningarna härav gjorde sig mest gällande för starkvinernas del. En ökning i starkvinsförsäljningen under tredje kvartalet 1955 med 30 proc. förbyttes under fjärde kvartalet i en minskning med 28 proc. Därefter har minskningen blivit än större.

Däremot medförde höjningen av spritdryckspriserna den 5 november 1956 omedelbart en stark ökning av vinförsäljningen. Efterfrågan på starköl har gått ytterligare tillbaka fjärde kvartalet 1956. Det finns skäl för den slutsatsen att starkölet — i varje fall vid nuvarande höga prisläge — inte har någon förmåga att konkurrera med brännvinet.

Brännvin Special är tydligen på god väg att helt konkurrera ur det starkare Taffelbrännvinet. Men när "Renat" återkom i marknaden får man se om Brännvin Special kan behålla något av sin nyvunna popularitet. Möjligt är att priset, jämnt 10 kr för en halv liter Brännvin Special mot 12 kr för samma kvantitet "Renat" kan förmå vissa köpare att även i fortsättningen hålla sig till "Special" som ju är något svagare.

Upprepade kraftiga prishöjningar har av olika skäl inte kunnat pressa ned spritkonsumtionen på längre sikt. Priset för en liter renat brännvin var under större delen av år 1956 (före prisökningen den 5 november) 12 gånger så högt som under 1913, och mot slutet av året var det mer än 15 gånger så högt. Om hänsyn tas till penningvärdets förändringar torde realpriset nu vara omkring 4 gånger så högt som år 1913. En starkt bidragande orsak till att konsumtionen trots detta ligger lika högt som ovannämnda år torde vara att lönenivån ökat betydligt snabbare än penningvärdet försämrats.

Det kan tilläggas att konsumenternas totala utgifter för spritdrycker, vin och starköl, här inräknat servisavgifter på utskänkta rusdrycker med 10 proc. av utskänkningsvärdet, under år 1956 upptick till 1.464 milj mot 1.271 milj kr under år 1955. Av förstnämda belopp hänförde sig 1.287 milj kr till spritdrycker, 138 milj kr till vin och 39 milj kr till starköl. Inom utminuteringen omsattes 1.258 milj kr och inom utskänkningen 206 milj.

Brandförsäkringsverket grundades för 175 år sedan

I år är det 175 år sedan Brandf örsäkringsverket (f d Allmänna Brandförsäkringsverket för bygg nader å landet) grundades. Det var den 15 april 1782, under Gustaf III:s regering, som kungörelsen om Brandförsäkringsverkets tillkomst utfärdades. Kungörelsen innehöll Brandförsäkringsverkets första reglemente. Den 1 november samma år tog verksamheten sin början och har sedan dess, beträffande försäkringarna på landsbygden, fortsatt oavbrutet.

Brandförsäkringsverket är Sveriges äldsta försäkringsbolag, som driver försäkringsverksamhet över hela landet. Verket är ett ömsesidigt bolag där försäkringstagarna är delägare i företaget. Ända fram till år 1920 tecknades endast alla framtidsförsäkringar men därefter även temporära försäkringar eller s k årsförsäkringar.

Uppkomsten av ett i egentlig mening modernt försäkringsväsende i Sverige daterar sig till senare hälften av 1800-talet då en rad försäkringsbolag bildades. I Brandförsäkringsverket dröjde de avsevärt längre innan en anpassning till moderna affärsmässiga metoder genomfördes.

På senare år har utvecklingen i detta hänseende emellertid gått raskt. År 1950 utvidgades brandförsäkringen att även gälla skog och lös egendom. Tillskapandet av en modern organisation påbörjades. Fr o m år 1954 driver Brandförsäkringsverket i kombination med brand- och skogsförsäkring även vattenledningsskadeförsäkring, inbrotts-, stöld- och rånförsäkring, glas-, maskin-, ansvarighets-, garanti-, stormskade- och husbocksförsäkring.

I början av 1950-talet upptogs även indirekt försäkring (återförsäkring) på programmet. Denna rörelsegren utvecklades snabbt och föranledde grundadet av ett särskilt aktiebolag för återförsäkring. Detta bolag äges helt av Brandförsäkringsverket.

Den ekonomiska utvecklingen och inte minst utvecklingen på försäkringsmarknaden gör det önskvärt att arbeta i större företagsenheter än tidigare. Samarbete har etablerats i olika former. I början av 1955 inleddes ett nära samarbete med Försäkringsbolaget Bore, ömsesidigt. Detta samarbete har efter hand planenligt intensifierats.

Brandförsäkringsverkets huvudsakliga verksamhet är förlagd till landsbygden. I Verkets försäkringsstock ingår bl a ett stort antal landskyrkor och kommunala byggnader såsom skolor och ålderdomshem ävensom mejerier och slakterier samt kanske framför allt lantgårdar. Brandförsäkringsverket har en särskilt stark förankring i Halland, vilket bl a visas av att det fått förtroendet att överta försäkringarna från ett antal brandförsäkringsbolag såsom härads- och sockenbolag. Utvecklingen i Halland har bl a föranlett att Verket sedan några år tillbaka ihop med Bore öppnat ett avdelningskontor i Halmstad, Köpmansgatan 12, under distriktschefen Sten Holmstedts ledning, ävensom lokalkontor i Varberg och Slöinge.

Brandförsäkringsverket är sedan Landsbygdens Brandförsäkringsbolags Förening (L.F) grundades år 1917 såsom enda riksbolag medlem av denna förening. L.F. är ett centralorgan för försäkringsbolag med verksamhet på landsbygden. Förutom Brandförsäkringsverket är samtliga länsbolag och ett stort antal härads- och sockenbolag medlemmar i L.F. Samhörigheten med landsbygdens försäkringstagare har knutits fastare genom att Sveriges Lantbruksförbund och Svenska Landskommunernas Förbund utser var sin ledamot i Verkets styrelse. Försäkringstagarintressena i Halland tillgodoses genom att för närvarande två styrelseledamöter är hallänningar, nämligen landstingsman J.A Arvidson, Mossarp, och riksdagsman G. Nilsson, Göingegården. Ordförande i styrelsen är bruksdisponenten Bror Lagercrantz, Wirsbo Bruk, och verkställande direktör Olof H. Appeltofft.

På grund av att Brandförsäkringsverkets försäkringsintressen i Halland är så stora har det länge varit ett önskemål att Verkets ledning skulle göra ett besök i Halland. Det är väl inte bara en tillfällighet att besöket nu kommit till stånd under jubileumsåret. Fredagen den 3 maj har sålunda styrelsesammanträde hållits och besök i två grupper gjorts hos försäkringstagare i södra och mellersta Halland, under det att norra Halland kommer i tur en annan gång. Besöket avslutades med en middag på grand Hotell, Falkenberg, varvid ett antal representanter för försäkringstagarna och jordbrukets föreningsrörelse och organisationer ävensom tjänstemän vid kontoren i Halland och representanter för lokalpressen var inbjudna.

I samband med jubileet hölls på fredagen ett sammanträde i Halmstad, varjämte besök avlades på ett antal egendomar, försäkrade i Verket.

Dagen avslutades med middag på Grand Hotell i Falkenberg.

Dragning i 1942 års premielån

STOCKHOLM (TT)

Den 29:e dragningen i 1942 års premielån ägde rum på måndagen inför notarius publicus Hasselgren. De högsta vinsterna utföll på följande obligationer (reservation för ev. fel):

250.000 kr

Ser. 1463 nr 1965

Premier på 5.000 kr

1460—1965 1461—1965 1462—1965
1464—1965 1465—1965 1466—1965

100.000 kr

Ser. 1293 nr 32

50.000 kr

Ser. 114 nr 648
Ser. 499 nr 306

25.000 kr

Ser. 227 nr 1466 Ser. 513 nr 787
Ser. 577 nr 1598 Ser. 731 nr 412

De fria ungrarnas centralförbund bildat i Sverige

STOCKHOLM (TT).

För att samla alla fria ungrare i Sverige oavsett världsåskådning, trosbekännelse och yrke har i Stockholm bildats "De fria ungrarnas centralförbund". Vid bildandet medverkade representanter för Arpåd-sällskapet, de ungerska arbetarna vid Separator, de ungerska socialdemokraterna i Sverige, fria ungrarnas sammanslutning, ungerska ingenjörers och arkitekters förbund i Sverige, ungerska studentförbund och de nyanlända ungerska flyktingarna. Konstituerande sammanträde kommer att äga rum den 26 maj.

I Lindbergs kyrka

konfirmerades i går eftermiddag 12 flickor och 14 pojkar från Lindbergs och Torps församlingar. I sitt tal till ungdomarna utgick konfirmationsläraren, kyrkoherde Anders Martinsson, från orden i Joh. 15: 16 "I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder" och under akten sjöngs ps. 298, 22 samt 149.

Lantmannaskolan i Sätila.

Lantbruksstyrelsen tillstyrker hos arbetsmarknadsstyrelsen en av Älvsborgs läns landsting gjord framställning om byggnadstillstånd för uppförande av maskinhall vid lantmannaskolan i Sätila.

"Italienska undret"

Europeisk renässans?

Någon tid innan oroligheterna bröt ut i Polen och Ungern förra året hade en polsk tidningsman gjort en studieresa till Italien och redogjort för sina intryck. I sina reportage gav han uttryck för den djupaste förvåning över att de propagandaföreställningar han fått hemma överensstämde så förskräckligt illa med den verklighetens bild som han fick se. I stället för en sönderfallande kapitalism präglad av allmänt armod fick han se ett land som sjöd av effektivitet och uppvisade tydliga tecken på välstånd. Ett välklätt och välnärt folk, massor av nya hus och massor av nya motorfordon som trängdes på gator och vägar. Kunde man verkligen tro sina ögons vittnesbörd?

Vad den polske tidningsmannen därmed satte fingret på var en företeelse som länge förbisetts på många håll, men som nu börjar kallas "det italienska undret", en näringspolitisk överraskning som på sitt sätt är väl så sensationell som det mera kända och omtalade "västtyska undret".

Det nya Italien som gjorde sin entré i de fria nationernas led efter fascismens sammanbrott var totalt utfattigt, härjat av kriget, med en industriell apparat som var nedsliten och omodern, i den mån den inte förstörts av bomberna. Den massnöd som rådde tog sig uttryck i politiska spänningar av tidvis mycket elakartat slag. Det italienska kommunistpartiet var världens största utanför Sovjet, och länge såg det faktiskt ut som om Italien helt skulle gå förlorat för Västern. Otvivelaktigt var det de första åren efter kriget endast den omfattande amerikanska hjälpen som gjorde att en katastrof kunde undvikas.

Den expansion som skett sedan dess måste betecknas som något ganska fantastiskt, vilket bland annat framgår av att den industriella produktionen de senaste åren ökats med en tredjedel. De italienska industriledarna och teknikerna har visat sig stå i allra främsta ledet och på intet vis låtit de nyaste landvinningarna, t ex automationen, passera obemärkt förbi.

Denna utveckling härför sig huvudsakligen till norra delen av Italien, som därigenom kommit att bli alltmera likt länderna i nordvästra Europa. Den stora norditalienska metropolen Milano skiljer sig knappast så mycket från en industristad i t ex Västtyskland.

Den del av Italien som ligger söder om Rom har i århundraden räknats som missgynnad och efterbliven i olika avseenden, dels genom naturförhållandena, men kanske framför allt genom latifundiesystemet, med alla dess typiska följdföreteelser så som ett fåtal rika godsägare å ena sidan och massor av egendomslösa lantarbetare å den andra, utan självägande bönder i nordeuropeisk mening, men med massfattigdom och analfabetism. Den sociala oro som präglade de första åren efter kriget tog betecknande nog formen av en slags uppror mot latifundiesystemet, därigenom att lantarbetarna över hela Syditalien i stora skaror drog ut för att symboliskt ta jorden i besittning. Detta var början till likvideringen av det urgamla storgodssystemet och sannolikt också början till en ny era för de folkmassor som lidit under dess avigsidor.

Redan före kriget hade iitalienarna byggt ut sin vattenkraft i högre grad än något annat land i Europa, vilket givetvis sammanhängde med att Italien saknar kol och hade ytterst små oljetillgångar. Trots detta har tillgången på elenergi kunnat ökats från fyra miljoner kilowatt år 1938 till nio miljoner 1956. Under efterkrigstiden har man fastslagit att oljetillgångarna var större än man förut antagit, och tillvaratagandet av dessa har varit en av de mest uppmärksammade företeelserna efter kriget, vilket även är fallet beträffande utvinningen av naturgas.

Dessa framsteg på det industriella området överträffas på sätt och vis av den rekordartade mekaniseringen inom jordbruket: under tio år har antalet traktorer ökats med 700 procent! Det är uppenbart att dessa faktorer kommer att ha ytterst stora följdverkningar i en nära framtid.

Själva strukturen i det italienska samhället har alltså förvandlats på ett avgörande sätt, och det har givetvis också haft politiska konsekvenser, som inte minst gått ut över det kommunistiska partiet. Det är fortfarande ett mäktigt parti och en faktor av väldig betydelse i italiensk politik, men det är ändå tydligt att det inte längre seglar i medvind på samma sätt som åren efter kriget. Påfallande är att kommunisterna förlorat mycket av sina positioner i fackföreningarna, vilka ju ansetts som själva kärnan i dess maktställning. Anledningen till tillbakagången kan själv Karl Marx få stå till tjänst med. Han fastslår att alla partier är ideologiska uppbyggnader som förlorar sitt innehåll i samma mån som de förhållanden för vilka de skapats, inte längre består.

De kommunistiska taktikernas misstag var, att de betraktade Italien som ett nästan halvkolonialt samhälle med en efterbliven produktionsapparat. Detta har visat sig vara fel. En italiensk socialistisk teoretiker fastslår mycket betecknande att de italienska kommunisterna inte kan tillämpa samma taktik som Mao Tse Tung, alltså inriktad på ett efterblivet samhälle. Inte heller Lenins strategi men däremot "samma taktik som socialdemokraterna i Sverige och Labour i England".

*

Den italienska återhämtningen är i och för sig en uppmuntrande faktor eftersom den ägt rum på en av de mest utsatta sektorerna i den europeiska folkfamiljens hotade byggnad. Dessutom har den ett ökat intresse genom att den kan sägas vara signifikativ för en trend som är påvisbar, mer eller mindre, i hela Västeuropa. De framsteg som noterats i det franska näringslivet har t ex överskuggats av de franska bakslagen i Asien och Afrika. De klaraste vittnesbördet om att Västeuropa åter börjat gå med egna vågor genom havet är naturligtvis skapandet av "lilla Europa", vilket åstadkommer marknad med 165 miljoner invånare och en utsträckning av 1,2 milj. kvadratkilometer. Den ekonomiska potential som "lilla Europas" medlemsländer äger, är mindre än USA:s men större än Sovjets.

Sand

Spärrlinjer innebär inte absolut omkörningsförbud?

STOCKHOLM (Press)

Innebär de gula spärrlinjerna i vägarnas mitt ett definitivt förbud mot omkörning eller är de avsedda endast att varsko en förare att sikten är skymd? Jur kand Åke Gernandt i Stockholm gör i en inlaga till JO gällande att det synes råda en vitt utbredd förbistring angående den faktiska innebörden av dessa linjer och en tendens från domstolaarnas sida att kriminalisera omkörningar vid sådana linjer. Till förbistringen synes en av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen distribuerad broschyr "Nya linjer" ha medverkat. Enligt hr Gernandts mening behövs ett auktoritativt klarläggande så att allmänheten har klara linjer att rätta sig efter.

Enligt trafiksäkerhetsutredningens betänkande synes linjerna vara avsedda att varsko om att sikten är skymd men inte innebära något förbud mot omkörning, varför frågan om event vårdslöshet bör avgöras i det särskilda fallet. Själv har hr Gernandt av Tveta, Vista och Mo häradsrätt bötfällts för en omkörning. Det är dock inte domen som sådan som föranlett hans skrivelse utan upptakten till målet. Vederbörande polisman synes nämligen då han stoppade Gernandt haft den uppfattningen att linjerna innebure ett förbud. Han ville däremot inte då göra gällande att omkörningen skulle ha varit av vårdslös karaktär. Häradsrätten har vidare i ett antal mål angivit att omkörning inte får ske vid dubbla spärrlinjer. I en rapport nandt otvivelaktigt från statspolisen i Nyköping har hr Gernandt vidare observerat att man där anser heldragen gul linje vara en upplysning om förbud. Å andra sidan omtalar hr Gernandt att en jurist i Stockholm åtalats för att han verksällt omkörning vid spärrlinjer, vilket vore förbjudet men att stämningen återkallats sedan han upplyst att linjerna inte innebar något förbud.

Den broschyr väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utgivit har tydligen skapat eller medverkat till denna förbistring. I denna broschyr anges i strid mot vad som anförts i trafiksäkerhetsutredningens betänkande att omkörning inte får ske inom område med helspärrade linjer. Enligt hr Gernants mening finns åtskilligt att anmärka mot de i broschyren förekommande anvisningarna, vartill kommer att de heller inte är konsekventa. Där heter bl a att "Långsamtgående fordon" skall hålla väl till vänster, särskilt vid spärrlinje. Man torde ha rätt att ställa sig undrande inför detta "lagstadgande" då broschyren redan tidigare stadgat förbud och hinder för omkörning vid spärrlinje. Det synes hr Gernandt inte obilligt att begära att därest en myndighet önskar ingripa i lagtillämpningen, ingripande går i linje med lagens innebörd och innehåller en godtagbar grad av logik och konsekvens. Att broschyren kommit mycken ohägn åstad genom att åberopas av åklagare och domstolar synes hr Gernandt otvivelaktigt.

Bengt Berg på krigsstigen

Den stridbare författaren Bengt Berg pläderar i en temperamentsfull skrivelse till regeringen för att tjuvskyttet på ejder vid Blekingekusten skall beivras av "dugliga statsanställda".

Dr Berg har just erhållit ett brev från riksdagsmannen greve Hans Wachtmeister vari denna berättat att över tusentalet fridlysta ejdrar denna vår skjutits vid östra Blekinges kust. Detta ger en så utmärkt bild av laglösheten i det "onödiga Blekingska amiralslänet" att det vore felaktigt att inte fästa kmt:s uppmärksamhet på detta utslag av förakt för kungens påbud, skriver dr Berg. I sitt brev berättar greve Wachtmeister att jaktvårdskonsulenten funnit flera hundra tjuvskjutna ejdrar i östra skärgården och att han taxerade de verkligt skjutnas antal till över tusentalet. Han fann huvuden, fötter och vingar. Resten plockas och säljs sedan på torget i Karlskrona till hugade spekulanter. Dock finns där aldrig någon fågel när jaktstatspolisen eller jaktvårdskonsulenten försökt att få köpa.

Då detta även för Blekingska förhållanden oerhörda trotsande av k mt:s förordningar om fridlysning under lång tid fortgått i Karlskronas omedelbara närhet och därmed realiter under därvarande myndigheters näsa säger sig Bengt Berg vilja fästa k mt:s uppmärksamhet på det angelägna i att dugligare statsanställda snarast bemyndigas att stävja de ihållande lagöverträdelserna.

Tre färöpartier deltar i danska folketingsvalet

Tre av de fem politiska partierna på Färöarna, nämligen det liberala sambands- eller unionspartiet, den konservativa folkeflokken och socialdemokraterna, har för avsikt att delta i det danska folketingsvalet den 14 maj. På Färöarna sker emellertid valet en vecka senare, den 21 maj. Liksom grönländarna väljer färingarna två representanter i folketinget. Valet på Grönland sker ännu senare, först någon gång i juni månad.

De båda färöiska partier som inte deltar i valet är det republikanska separaistpartiet och det moderata självständighetspartiet. Separaisterna är principiellt emot varje kontakt med Danmark. Självständighetspartiet är öarnas minsta parti med blott två mandat i det färöiska lagtinget och har därför inte ansett det "mödan lönt" att delta i det danska valet.

Antalet röstberättigade på Färöarna är 18,000, och rösträttsåldern är 23 år.

STRASSBURG: Ett "Europeiskt kulturpris" värt omkring 12,000 kr skall på fredagen tilldelas Ungerns socialdemokratiska ledare fru Anna Kethly av Europarådet i Strassburg. Fru Kethly, som befinner sig i landsflykt, får motta priset av presidenten i Europarådets rådgivande församling, Fernand de Housse. Prisfonden instiftades för ungefär tre år sedan efter en anonym donation.

ROM: Italiens vice konseljpresident Guiseppe Saragat, föreslog på ett partimöte i Rom på söndagen att socialdemokraterna, som han själv tillhör, skulle lämna koalitionsregeringen.

ORTSTIDNINGEN FRAMFÖR ALLA ANDRA - LAHOLMS TIDNING

RADIO

ONSDAGEN DEN 8 MAJ

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Direktor Hjalmar Brundin.
8.00—8.15 Nyheter och väderlek.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Lunchpianist: Menyhért Toth.
12.20 Kemisk ogräsbekämpning. Agronom Birger Granström (Uppsala.)
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar och grammofonmusik.
12.58 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Vart bör det hän? II. Avslutningsprogram och rikspristävlingen i alkoholfrågan.
13.30 Bertil Norström sjunger till Nils-rik Sandells ensemble.
14.00 Från vår Kalmarregaktion.
14.30 Violinkompositioner spelade av Ignace Speiser. Vid flygeln: Wilhelm Freund.
14.50—15.10 Svenolf Bern läser en berättelse ur »Bortom stigarna» av Hans Lindman.
16.30 Barnens halvtimme. Veckans Allehanda. Redaktör: Torvald Wermelin.
17.00 Andliga sånger. Ingrid Brandqvist. Vid flygeln: Evert Holmgren. 1. Rosa Nordstrand: a) Att bedja (sv. ps. 340). b) Bön i oro (Kaj Lindgren). 2. Gustaf Nordqvist: Renhetens ande (J Rundt). 3. Daniel Olson: Bön om körlek (Franciskus). (Borås).
17.15 Lydnad och självständighet. Andaktsstund av studentpräst Ludvig Jönsson. Sv. ps. 458.
17.35 Amatörer spelar opera. Hos orkesterföreningen i Huddinge.
17.53 Sjörapport.
18.00 Grammofonmusik. 1. Abeggvariationer. op. 1 (Robert Schumann) Joerg Demus, piano. 2. Liebeshhymnos (Richard Strauss). Heinrich Schlusnus, sång. Berlins statskapell. Dirigent: Gerhard Steeger. 3. Svit a-moll för violin och orkester (Christian Sinding). Solist: Jascha Heifetz. Los Angeles filharmoniska orkester. Dirigent: Alfred Wallenstein. 4. Vårsång (J. Porus). Lettiska Reiterskören. Dir.: Teodors Reiters. 5. Mardi gras ur Mississippi svit (Ferde Grofé). The Hollywood Bowl Symphony Orchestra. Dir.: Felix Slatkin. 6, Över ängarna sjunger en vårmelodi (Loges-Krigström). Lars Klintorph sång. Åke Jelvings orkester. 7. Avant de mourir (Boulanger-Kennedy). Bengt-Arne Walin, trumpet till sin orkester. 8. Quiéreme (Ruedas Pinto) Luis Alberto del Parana. sång Andres Fereiras orkester. 9 Petit edelweiss (Louis Ledrich). Maurice Larcanges musetteensemble. 10. Tro mig, älskling (McHugh-Rybrandt). Towa Carson, sång. Arne Domnerus orkester. 11. American patrol (Meacham). Bostons promenadorkester. Dir.: Arthur Fiedler.
18.50 Meddelanden.
18.55 Väderlek.
19.00 Nyheter. Dagens eko.
19.30 Gammeldans i Rebild Bakker. Med Hilding Peterson i Danmark.
20.00 I familjen. Vi planerar för camping.
20.30 Några skivor med Amelita Galli-Curci och Tito Schipa.
20.50 Riksdagen i dag.
21.00 Onsdagskonsert från Stockholms konserthus (Forts från Program 2) Dir.: Paul Kletzki, Schweiz. 3. Peter Tjajkowskij: Symfoni nr 6 h-moll (»Pathétique»), op. 74 Adagio. Allegro non troppo. — Allegro con grazioso — Allegro molto vivace. — Adagio lamentoso. Andante. Kammarföreningens och Radiotjänsts symfoniorkester.
21.50 Universitet i Europa.. Lars Hansegård i Väst-Berlin.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Brita Borg bjuder på dans.

ONSDAG
Program 2

19.30 Akustik till vardags. Kjell Stensson kåserar.
20.00 Onsdagskonsert från Stockholms konserthus.
20.45 Språklådan. Bertil Molde.
21.00 Journalen.
21.30 Lätt. Nonstop på grammofon.
22.00 Apropå.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.05 Nattstämning.

TORSDAGEN DEN 9 MAJ

6.15 Vardagsmorgon. Därefter Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
6.45 Helmut Zacharias orkester Pausmusikant: Gerhard Gregor, hammondorgel.
7.15 —Andliga sånger.
7.40 Morgonandakt från Smaskolesemiariet i Skara.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Hemmets magasin. Redaktör: Anna Lisa Berkling.
10.30 Skolradio. Listen and Learn. Klass 6. Korrespondenskurs i engelska. Svante Hjelmström
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Gunnar Molthons kvartett.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar och grammofonmusik.
12.58 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Les grands garçons.
13.30 Musikalisk underhållning med orkester, kör och solister under ledning av James Turner.
14.00 Gammal dansmusik av Gustaf Skarups mässingsoktett.
14.15 Människor emellan. Lis Asklund besvarar brev om personliga och sociala problem.
14.45—15.00 Claude Debussy. Estampes: a) Pagodes, b) La soirée dans Grande, c) Jardin sous la pluie. Svein Ottesen, Norge, piano.
16.20 Eftermiddagskonsert. Göteborgs orkesterförenings och Radiotjänsts symfoniorkester. Dir.: Albert Wolff, Frankrike. Solist: Alex Portnoff.
17.15 Barnens brevlåda.
17.53 Sjörapport.
18.00 Grammofonmusik. 1. Signalregementets marsch (Knut Ekström). Livgardesskvadronens musikkår. Dir.: Bertil Driving. 2. Det blåser opp i Portugal. Lillemor Berthy, sång. Karl-Olof Finnbergs orkester. 3. Bryggar-Antes polkett (Calle Östlund). Karl Grönstedts dragspelsorkester. 4. Cara mia Maria (Panzuti-Rybrant). Gunnar Thim, sång. Åke Jelvings orkester. 5. Soft strut (Manny Albam). Gus Hoos orkester. 6 Couventine (Vidalin-Bécaud). André Claveau, sång. 7 Wiener-Bürger (Carl Ziehrer). Hermann Hagestedts orkester. 8. L'orage s'est calmé ur »Pärlfiskarna» (Georges Bizet). Solist: Gerard Souzay. The New Symphony Orchestra, London. Dirigent: Paul Bonneau. 9. Ur en skissbok (Claude Debussy) Walter Gieseking, piano. 10 La vergine degli angeli ur »Ödets makt» (Guiseppo Verdi). Solist: Zinka Milanov Robert Shawkören. Dirigent: Renato Cellini. 11. Final ur Konsert för violin och orkester (Aram Chatjaturjan) Solist: Ruggiero Ricci. Londons filharmoniska orkester. Dir.: Anatole Fistoulari
18.50 Meddelanden.
18.55 Väderlek.
19.00 Nyheter. Dagens eko.
19.30 Ventilen. Radions insändarkvart.
19.45 Fridas visor. Erik Hj. Linder sjunger och berättar.
20.00 Undren i Lourdes. Bland pilgrimer i Bernadettes stad.
20.30 Porgy och Bess. Opera av George Gershwin. Text: Du Bose Heyward och Ira Gershwin. Översättning: Styrbjörn Lindedal. Radioarrangemang och regi: Carl-Otto Sandgren. Dirigent: Sten Frykstedt Personer: Porgy, tiggare — Bernhard Sönnerstedt; Bess — Gurli Lemon-Bernhard; Crown, stuvare — Sven-Erik Jacobsson; Jake, fiskare — Hugo Hasslo; Clara, hans hustru — Birgit Schöldberg-Stenberg; Sportin' Life — Gösta Kjellertz; Robbins — Herbert Krantz; Serena, hans hustru — Inga Sundström; Maria — Göta Allard; Mingo — Gösta Bäckelin; Peter — Folke Rydberg; Frazier, advokat — Simon Edwardsen; Begravningsentreprenören — Gösta Lindberg; Detektiven — Olle Florin; Coronern — Olle Hilding
Män och kvinnor i Catfish Row. Dessutom medverkar Radiokören och Radiotjänsts underhållningsorkester.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.00 Galet — riktigt. Lyriskt-dramatiskt-musikaliskt efterspel.

IBRA RADIO
Onsdagen den 15 maj 1957

18.00 De gamla sångerna.
18.15 Hoppets melodi.
18.30 Finskt missionsprogram.
19.00 Engelsk andakt.
19.15 Fransk andakt.
19.30 Gratulationsskivan.
19.40 En missionär berättar.
20.00 Med IBRA-mikrofonen i Anderstorp.
20.30 Ungdomsmöte i Karlskrona. Ingegerd Holmberg sjunger. Vid flygeln: Ruben Jogensjö.
21.00 Aftonandakt.
21.15 Italiensk andakt.
21.30 Tysk andakt.
21.45 Dansk andakt.
22.00 Avgörelsens stund.
22.15—22.45 Engelskt program.

Danska radioprogrammet onsdag
6.00 och 7.00 Nyheter 7.35 Grammofon, i pausen 8.00 Nyheter 8.30 Morgonandakt 10.45 Musik under arbetet 12.00 Alborgs stadsorkester spelar i pausen 12.30 Nyheter 13.35 Middagsföljetongen 14.35 Musik under arbetet 15.30 Landsmöte för danska husmodersföreningarna 16.00 Grammofon 16.20 För de yngsta 16.50 Jazzmatiné 18.00 Uppläsning 18.45 Nyheter 19.00 Aktuell kvart 19.15 Folketingsvalet 19.45 Radiokabare 20.30 Reportage 21.10 Stadsradions symfoniork. 22.00 Nyheter 22.15 Dansmusik.

Andra programmet 283 och 210 mtr. 18.00 Kvällsmusik 18.45 Nyheter 19.00 Aktuell kvart 19.15 Underhållningsorkestern 20.00 Uppläsning 20.50 Sånger av Schubert 22.00 Nyheter 22.15 Kammarmusik.

Dansk TV onsdag
20.00 Aktuellt 20.10 I anledning av folketingsvalet 20.20—21.40 Den fransk-italienska filmen "La Minute de Vérite".

TORSDAG
Program 2

19.30 Från hösäck till muskelknutte. Lennart Hylands konditionskampanj.
20.00 Lätt rytmiskt med Staffan Åkerbergs ensemble.
20.30 Kvinna talar i Norrland Hos Sigrid Nygren på kvällsbesök. Intervjuare: Gabriella Garland. (Skellefteå.)
21.00 Journalen.
21.30 Bielefelder Kinderchor. (Grammofon.)
21.45—22.15 Världshaveens rytm. Om ebb och flod.

IBRA RADIO

18.00 IBRA kallar.
18.45 Norsk andakt.
19.00 Ungersk andakt.
19.15 Fransk andakt.
19.30 Gratulationsskivan.
19.40 Fototräff.
19.45 Potpurri på andliga sånger. Sven-Göran Lembke, trumpet. Stig Zeterström, piano.
20.00 Freden vid Brömsebro. Föredrag av Otto Bengtsson.
20.20 Önskeprogrammet.
21.00 Aftonandakt.
21.15 Holländsk andakt.
21.3 Tysk andakt.
21.45 Dansk andakt.
22.00 Avgörelsens stund.
22.15 Engelskt program.

Danska radioprogrammet torsdag
6.00 och 7.00 Nyheter. 7.35 Grammofon, i pausen 8.00 Nyheter. 8.30 Morgonandakt. 12.00 Underhållningsorkestern spelar i pausen. 12.30 Nyheter. 13.35 Grammofonmusik. 14.35 Musik under arbetet. 16.00 Spelemanstonern. 16.50 Disko-Mik. 17.10 Operasånger. 18.45 Nyheter. 19.00 Aktuell kvart. 19.40 Operettoner. 20.25 Radioteatern. 22.00 Nyheter 22.15 Reportage. 22.35 Ryska.

Andra programmet. 18 Kvällsmusik. 18.45 Nyheter. 19.00 Aktuell kvart. 19.15 Nationalmuseet. 20.15 Waldstein-sonate av Beethoven. 21.00 Kammarmusik. 22.00 Nyheter. 22.15 En bukett godnattmelodier.

DANSK TV
17.00—17.30 Barnens halvtimma. 19.30 Gudstjänst i De dövas Kyrka. 20.00 Aktuellt. 20.10 I anledning av folktingvalet. 20.20 Musikunderhållning. 20.30 Vad är det? Tre experter från Nationalmuseet tävlar.

ETT ORD PÅ VÄGEN

BOKEN.

När Stanley drog ut för att uppsöka Livingstone i det inre av Afrika, hade han med sig 100 kilogram böcker. Efter hand måste han dock lätta på packningen och lämna ifrån sig den ena boken efter den andra. När han var 6 mil från kusten, hade han kvar Shakespeares verk, tre andra böcker, samt bibeln. När han fann Livingstone bestod hans bibliotek enbart av bibeln.

Bibeln är böckernas bok. Den är Guds bok. Är den din bok? Jag menar inte, om du har en bibel i din ägo, utan om bibeln är den bok, som betyder mer för dig än världens alla böcker för övrigt?

Bibeln är kristenlivets atmosfär och jordmån på en gång. Den är grundval och den ger utsyn. Bibelläsning är det viktigaste för en kristen. Ingenting får gå före den.

Moody sade en gång: I bönen talar vi till Gud, i bibelläsningen talar Gud till oss. Och det är nog bäst, att vi låter Gud tala mest.

Det finns de som hänger upp sig på vissa för tanken svåråtkomliga detaljer i bibeln. I själva verket betyder detta mycket litet för den som uppriktigt och uthålligt läser bibeln. Man kan fråga som doktor Torrey: Vad skulle du tycka om en man, som stod och betraktade en vacker målning av en gammal mästare och bara var upptagen med att granska en flugfläckarna i ena hörnet?

Om I förbliven i mitt ord, så ären I i sanning mina lärjungar. Joh. 8: 31.

nytt och flytt

Dagens namn
ÅKE.

Solen går upp kl. 4.08 och ned kl. 20.11.

Morgondagens namn
JONATAN

Solen går upp kl. 4.06 och ned kl. 20.13.

Herre, samla nu oss alla
kring ditt dyra nådesord.
Likt ett vårregn låt det falla
på vårt hjärtas torra jord.
Värdes oss din Ande sända
och din eld ibland oss tända,
mätta ljuvligt de elända,
Herre, vid ditt rika bord.

ALLAN KÄMPE FILIP och MAJKEN

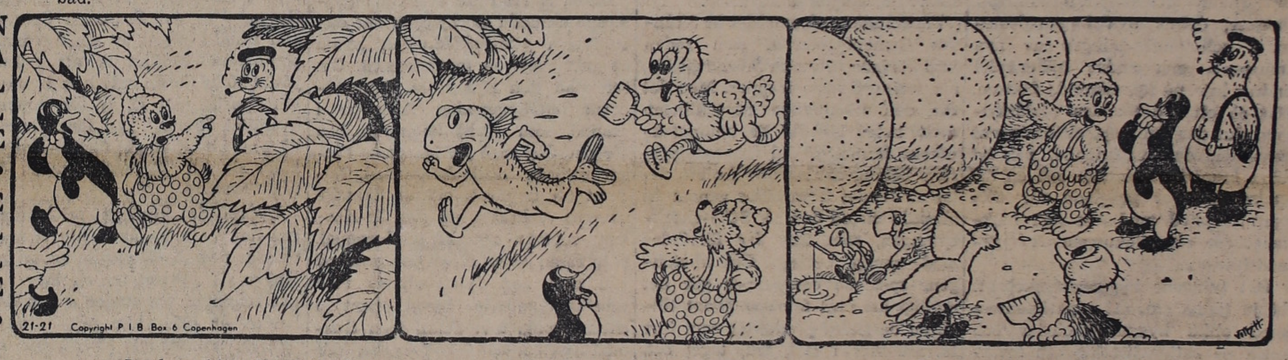

— Jag är alldeles slut, Filip, och ännu har jag inte hunnit ge ungarna bad.

— Jamen, Majken lilla, det ska jag nog klara!

— Jag är väldigt ledsen, Majken, men jag måste nog ge upp — jag kan inte ens finna dem!

KNALLE PELLE PINGO

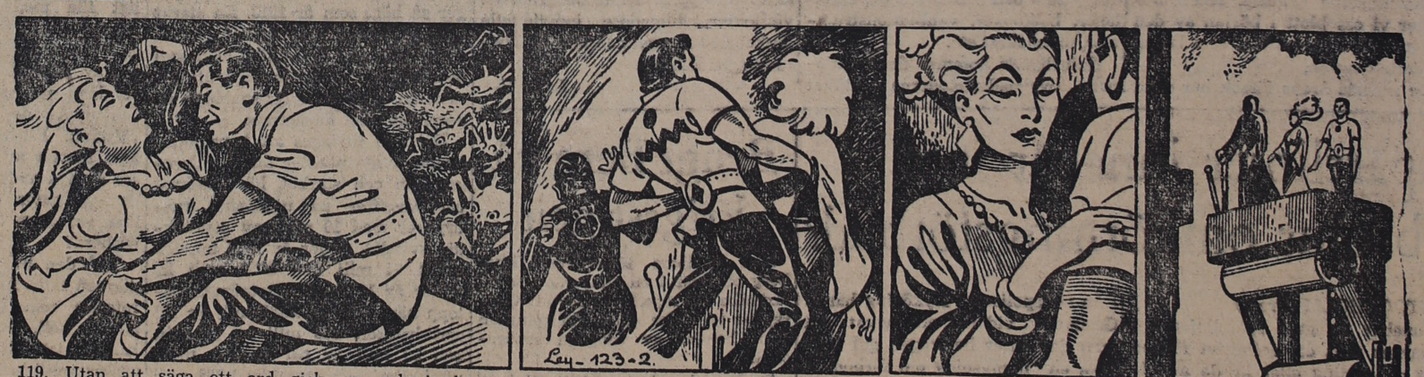

— Jag har aldrig förr sett så stora blad och växter — titta, sådana jätteblad!

— Stanna, Knalle, vår nye vän blir rädd för dej eller din sopskyffel. Du får inte springa efter honom, finn någon annan att leka med.

— Det var väldigt stora stenar — jag klättrar upp på en av dem, så kan jag bättre se, hur alltsammans ser ut.

FRANK

119. Utan att säga ett ord gick Achacapac före Zarina och Frank och visade dem vägen. De steg ner genom gångar uthuggna i klippan och i skenet glimmade tusentals kristaller. Så kom de fram till en stor, låg grotta. Ett svagt, grönaktigt ljus sipprade ditin. De gick i rad på en smal stenbarriär. Plötsligt hörde Frank några underliga, knäppande ljud. Översteprästen vände sig om. — Varför är du så rädd, Frank? Har du redan sett djuren där nere? Frank tittade ner i den djupa avgrunden och skrek till.

Gunnar Falks Fet-sommar

(40)

Då gör då nog. En gång blir då väl likadant för en annan: man får söner över sej som pockar på utrymme, som inte kan vänta å som å hänsynslösa nog å ta sej utrymme.

Barbro sitter där och lyssnar nästan lite förundrat. Eskil är sig så olik. Han ser hennes undrande blick och skrattar till.

— Ja har visst fått något slags väckelse av då som har hänt nu. Men ja känner mej inte frälst — tvärtom. Ja å nog en hårding, ja tvingar mej fram. Då fick du också erfara en gång. Du ville inte, men ja tvinga dej — genom å gå te en annan.

— Ja, säger Barbro allvarsamt, då va inte bra. Ja hatade dej — nästan. Då stod där å vägde å skulle slå över till hat. Men då va ändå nånting hos dej som gjorde att kärleken vann.

Eskil tar om Barbros huvud med båda händerna, lägger det ned mot fåtöljens nackstöd och kysser henne häftigt.

— En hårding ä ja, å många flickor har ja haft, men ja har förbaske mej aldrig tyckt riktigt om nån mer än dej.

Barbro ligger stilla med halvslutna ögon. Så ler hon och säger med sin mjukaste röst:

— Anej, du ä allt samma gamla Brushövde alltjämt. Men nu ser ja nånting som du inte ser men som du bör veta.

— Va kan då vara, månntro?

— Att blommerna ute i rabatten går all världens väg.

Eskil tittar ut genom fönstret. Därute står Greta och mumsar i rabatten.

— Sicken en! Nu har hon tagit sej ur hagen igen. Hon hoppar som den värste kavallerihäst.

De reser sig och går ut. Greta låtsas inget om. Hon är gårdens kelgris och van att ta sig friheter. Eskil lägger ena armen om halsen på henne och höjer den andra över hennes rygg.

— Du har skövlat Kempes blomster! Ja ska slå ryggen av dej!

— Tänk på att hon ä moderlös! förmanar Barbro. Eskils hand sjunker och börjar i stället klia fölet på ryggen. Greta sätter näsan i vädret, och hennes långa mule rör sig välbehagligt. Eskil ser fundersamt på henne.

— Va ska vi göra mä dej, du kvarleva från forna tider?

— Hon ska tämjas å göra nytta, förklarar Barbro utan tvekan. Eskil ser dubbelt fundersam ut.

— Ja hade tänkt att så fort ja ble bonne här, så skulle hästarna bort, å i stället skulle traktorn föla. Men Gud vet hur då går. Kanske kamparna får gå, tills dom faller för åldersstrecket — som en gärd till far å till traditionerna.

De bogserar iväg den motsträviga Greta ned mot lagården. Eskil håller henne om halsen, och Barbro skjuter på henne bakifrån. Till slut får de in henne i kätten i stallet. Panter är ensam inne. Han börjar gå runt i sin box och mumla för sig själv. Hans väldiga gestalt med den krumma nacken rör sig som ett urtidsdjur därborta i dunklet.

Barbro går fram i fodergången och slår ett mått havre i Panters krubba.

— Va tar du dej te, kvinna? brummar Eskil och följer långsamt efter henne. De står där och ser på medan hingsten äter.

— A, va han ä grann! utbrister flickan. Va ä en traktor mot en häst!

— Jo, i stallet ä hästen bättre, men ute på åkern föredrar ja traktorn.

Panter lyfter huvudet, hans tänder mal, och ögonen lyser stolta och vilda på honom.

— Ser du? säger Eskil. Så han blänger på mej! Han tyckte inte om va ja sa. Far har gått här så mycke å pratat mä honom, så han fattar då mesta.

De går ut ur stallet. Gården ligger tyst och stilla i kvällen. En tornsvala visslar gällt ovanför dem. Som ett svart streck far hon ned mot huset, flaxar ett ögonblick framför en takpanna och försvinner sedan under den.

— Här finns fullt av liv, säger Eskil. Snart kommer fladdermössen fram ur sina krypin å börjar dansa mellan träna. Överallt bor då levande väsen, i holkar å ihåliga trän, i buskage å i springer å hål. Ja känner dom inte så noga som far.

De går fram genom trädgården.

— Allt detta ä ditt, säger Barbro.

— Då ä ditt också. Då ä nånting å ha.

— Ja, då ä nånting å ha! Hon ser sig omkring, samlar in alltsammans i blicken.

På gräsmattan rör sig ett klotformigt föremål. De följer det med ögonen. En igelkott. Den rör sig sävligt än hit, än dit och bökar i gräset med sitt svarta tryne. Ibland hörs ett svagt, knastrande ljud när den tuggar på någon läckerhet.

19

HUGO står framför det gamla soldattorpet. Han letar fram nyckeln i ett hål i stenfoten, låser upp och stiger in.

Från början bestod stugan av ett litet kök och ett stort rum. Men sen byggdes den till. Nu består den av ett rum vid var sida om köket.

Hugo går runt i stugan. Hans steg ekar ödsligt i de tomma rummen. Det luktar gammalt och instängt. Överallt ligger dammet tjockt. Han har huvudet nästan uppe vid taket. På den tid när stugan byggdes, var detta en frikostigt tilltagen höjd. Man byggde väl med tanke på att kronans karlar nästan alltid var resligt folk.

Tystnaden i det gamla huset är kvävande. Han går ut och sätter sig på bänken i den lilla, öppna verandan. Här är långt ifrån trevligt nu, tänker han, men nog ska det gå att göra det fint och trivsamt. Han måste ha hit snickare så snart som möjligt. Tankspritt tänker han över hur man lämpligast bör ordna saker och ting. Här kommer att bli mycket arbete, innan allt är färdigt.

Han sitter och ser bort mot Godegården. Det ser pampigt ut. Huvudbyggnaden glimtar vit mellan träden. Den stora lagården blänker varmröd i aftonsolen. Allt ser så välskött ut. Grödan står grann runt omkring. Rågen har börjat ljusna, men vårsäden står mörkgrön. Den sträcker sig ända hit upp till torpet. Härute var det Eskil och han gick och sådde i våras, när ovädret kom. Eskil kände sig kränkt, för att man drog in vagnen, när han själv inte orkade. Men det visade sig ändå, att han var starkast till slut. Han vann. Ungdomen måste vinna.

Hugo reser sig och går. Det kan bli trevligt häruppe men just nu är det fruktansvärt trist. Den gamla stugan står där ödslig och grubbelsjuk.

Han går bort mellan åkrarna. Om en stund är han nere vid ån. När han står på den höga strandbrinken, ligger vattnet stilla och blänkande som en spegel djupt därnere.

Plötsligt blir det en ring i vattnet utanför en knotig al. När han ser närmare efter, upptäcker han en grönmålad eka i skuggan under alens krona. Det är Godegårdens eka. Någon sitter i den och metar. Det måste vara Lat-Anders. Ringen i vattnet nyss blev av flötet, när han kastade ut.

Hugo går nedför den branta slänten. Mycket riktigt, det är Anders. Han sitter och stirrar på flötet och hör inte Hugos steg i gräset.

— Hej Anders!

Anders spritter till och vänder sig om.

— Jaså, då ä du Hugo — hej!

Hugo kliver ut i ekan.

— Nappar då?

— Nä, inte mä nån ordning. Ja tänkte just flytta på mej en bit. Du ser den stora stenen där? Anders pekar med spöet. Där ä berggrund, å där brukar då gå stora abborrar.

Han skjuter ut ekan och ror bort mot stenblocket som lyser rosafärgat i kvällssolen.

— Den här ekan börjar allt bli gammal å murken nu, säger Hugo. Eskil får nog skaffa sej en ny.

— Eskil?

— Ja. Han rår om Godegårn nu. A allt som hör te dom.

Anders ser förvånat upp.

— Har du sålt gårn?

(Forts.)

Tecknikens utveckling snabbare än vi tror!

Låt oss tänka oss att vi bjuder in ett äkta par från 1932 till ett besök i ett hem från 1957. Skall det då visa sig att vårt vardagsliv och vår miljö förändrats i någon större grad under de 25 år som skiljer de båda årtalen? Naturligtvis har mycket förändrats och blivit annorlunda. Det enda som inte ändrar sig är regeln o.n att allt förändrar sig.

Vi bjuder alltså våra gäster vara välkomna att skåda 25 år framåt i tiden. Att skåda in i framtiden har man försökt förr men i detta fall är framtiden på samma gång nutiden och här behöver man inte röra sig med vaga och osäkra gissningar.

Det är inte alldeles säkert men mycket troligt att vår kvinnliga gäst redan från början visar ett mycket stort intresse för kläder. Men här skall vi — i motsats till henne — helt se bort från modets förändringar och nöja oss med att se på material och kvalitéer. Hennes förtjusning över finmaskiga silkestrumpor, som inte mister sin matta, förnäma glans, kanske kommer att svalna något, när hon fått ett par nylonstrumpor i handen — eller på benen.

Och har hon hittills varit mycket stolt över sina underkläder i silketrikå eller var det kanske charmeuse, som var så frestande och läckra vad skall hon då säga om våra dagars plagg i nylon och perlon.

I köket kommer hon säkert att göra stora ögon vid anblicken av den elektriska husassistenten och glädja sig åt den rostfria vasken och plastbeläggningen på köksbordet. Bonmaskinen känner hon redan men hon kommer att bli överraskad när hon upptäcker att även denna är elektrisk. Hon kommer också att bli glad vid anblicken av den elektriska symaskinen men när hon närmare får lära känna de fantastiska möjligheter, dess automatiska konstruktion öppnar, kanske hon inte kan värja sig för en spirande känsla av fruktan för den robottid i vilken hon har hamnat.

Den elektriska tvättmaskinen är det inte så mycket trolleri med men den gör likväl ett starkt intryck på henne, när hon tänker på allt det slitsamma arbete, som förr förekom i tvättstugorna. Och med de syntetiska tvättmedlen har också något av trolleri introducerats i vardagens liv. Tvål, som inte är tvål... struntprat! Kanske men här finns den. Vad den än är, är det på ett förträffligt sätt det blir hon snart varse.

Under tiden har vår manlige gäst förlorat sitt hjärta till automattelefonen. Han vridet på fingerskivan och lyssnar. I stället för telefonisten med den mörka stämman och det ljusa humöret — eller var det kanske tvärtom — hör han nu ett automatiskt entonigt ljud. Här finns inte dåligt humör men heller aldrig något smittsamt leende i rösten. Det är sagor på verklighetens grund. Förstår vi inte alla hur det hela går till, vet vi likväl att dra nytta därav. Vi väntar att det skall fungera. Men när någonting gott blir en självklar sak försvinner glädjen däröver. Kvar finns ett slags tillfredsställelse — och missnöje när det hela inte fungerar.

Glatt överraskad blir väl också vår gäst från 1932 när han får göra bekantskap med mopeden. Han har aldrig haft något emot att cykla — man kommer mycket längre med det än att gå — men att cykla utan att använda benen det är nästan bättre än att bli road utan att bruka ögonen. Och det senare känner vår man från 1932 till från radion, som redan då var så tekniskt fulländad att man kunde låta sin lilla dotter ställa in den station man önskade. Vår gäst vågar kanske inte snudda vid tanken på att man i dag genom television ställer krav på ögonen men tröstar sig väl då med utsikten att bli road utan att använda hjärnan.

En så elak kommentar skall dock inte avhålla oss från att visa en färgfilm i det nya breda formatet. De storstilade scenerna i fantastiska färger kommer att göra våra gäster så omtumlade att de med glädje återvänder till vardagens mindre och enklare saker och ting: han gläder sig över perlonsockor (och det gör hon också) och därefter fördjupar han sig i oljeeldningens teknik. Hur fungerar det? — Jo, man trycker på en knapp och så fungerar det!

Hon återvänder till tvättdagen, som inte är någon "tvättdag" längre, inte endast på grund av teknik och syntetiska tvättmedel utan också där för att de nya tiderna har frambragt nya material. Tvätt av nylon- och perlonplagg är naturligtvis tvätt men en mycket bekväm sådan. Hon erinrar sig kvällar när värmedynan eller en uppvärmd sten fick följa med i sängen efter en ansträngande tvättdag för att bota en öm rygg. Nu ordnar den elektriska värmekudden saken på ett mycket bättre sätt.

Medan han prövar ett par byxor, som håller sin press utan att man behöver lägga dem under madrassen på natten, söker hon att sätta sig in i kallpermanentningens enkla funktion. Tänk att inte behöva lida för sin skönhet!

Vardagen består av små ting med stor betydelse. Det upptäcker man när man har gäster från 1932! Man "bryter" plastpersienner inför den förvånade kvinnliga gästen, man klämmer fram tvålskum från en liten mystisk behållare och rakar sig omedelbart — om man inte låter den manlige gästen pröva den elektriska rakhyveln — allt innan man delar ut vitaminpreparaten vid frukostbordet. Äh, nej — ingen levertran.

Kulspetspennan sitter i bröstfickan — men inte hos våra gäster. Och de utbrister: "Tänk, kan man skriva med den under vattnet? — Gör man det nu?"

År 1932 kunde inte alla vara målare, vare sig när det gällde konst eller var fråga om hantverk. Det kan inte heller alla vara i dag men i mycket har plastmålningen förenklat arbetet och reducerat besväret när man skall snygga upp i våningen. Och ett undrande öga från 1932 som betraktar detta fenomen skall nog lägga märke till att det som förr kunde vara ett slitsamt jobb numera nästan blivit något av ett nöje.

Våra gäster från 1932 kommer säkert att anse att vi har det bra. Och det stämmer nog om vi begränsar omdömet till de tekniska möjligheter som finns för att vi kan ha det bra. Och vi kan nog vara eniga om att vardagen blivit lättare och möjligheterna att utnyttja fritiden större. Det är endast skönandarna som rynkar på näsan åt de materiella framstegen och undrar om vi är lyckligare än stenålderns människor.

Det finns ingen som kan svara på den frågan men man kan ju tillåta sig en annan reflexion. Utan den outtröttliga forskarhåg och skaparlust, som behärskat människan under hela hennes utveckling, skulle vi nog alla ännu suttit i träden och kliat oss i håret. Om vi varit lyckligare med det må var och en själv försöka svara på. Det lär väl alltid finnas en del som vill byta ut nutiden mot 1932, eller stenåldern eller den upprättgående apmänniskans tillvaro.

Vi sänder våra gäster tillbaka till 1932 och medger gärna att de kan ha varit lika lyckliga som vi. Därför skall vi dock inte ringakta de tekniska framstegen. De får dock inte bli självändamål utan medel som ger oss ökade möjligheter av alla slag. Den som köper en moped för att köra och föra oväsen med kommer aldrig att känna samma glädje som den vilken använder mopeden som ett redskap för att därmed se och uppleva nytt i naturen och bland människorna.

Willy Horn Hansen

Ens minne

Ens minne sträcker sig väl gott och väl 25 år tillbaka i tiden, tycker man. Likväl blir man mången gång förvånad när man tar del av vad annonserna år 1932 hade att bjuda dåtidens människor. Man kan som den danske försäljningschefen Willy Horn Hansen gör i denna artikel, ta det som utgångspunkt för några funderingar över vad man inte kunde få på den tiden. Och det är mycket som vi numera vant oss att betrakta som helt självklara ting. Det är precis som att ha ett äkta par från 1932 på besök hemma hos oss i nådens år 1957.

Ett förlovat par, som sökt smuggla in en ny brudsäng i landet genom att påstå för tullen att den var begagnad, har fått den beslagtagen. Tullmännen satte ingen tilltro till parets uppgift.

Nog är det väl trevligt att höra att myndigheterna har så höga tankar om ungdomens moral?

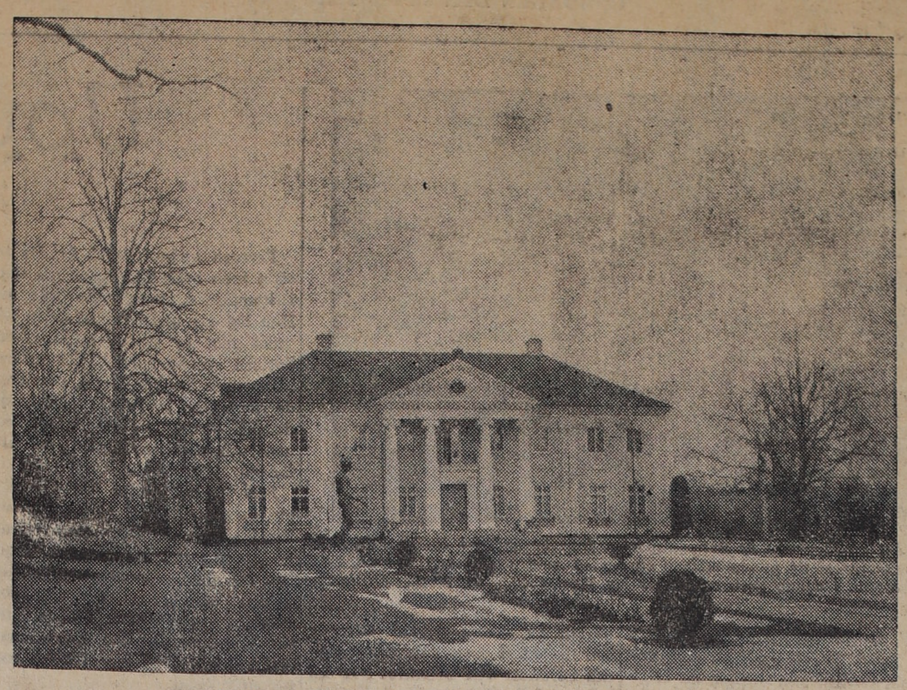
(Red Top)

Senast skedde med gammastrålande resultat två kromosombrisader på tre dar över Ryssland, så rekordartat radioaktiva att man inser att hädanefter törs man inte äta rysk kaviar.

Det kan förresten göra detsamma. Jag minns en nobel och exklusiv tillställning jag råkade komma på i min ungdom. Det dracks champagne ur damernas skor, och jag minns jag tyckte något av det galanta och romantiska skimret liksom förflyktigades när värden började käka kaviar med hålfotsinläggen.

(Lars i T. T.)

WHITE SANDS, New Mexico: Solen fotograferades på fredagen på 200 kilometers höjd av en specialbyggd automatisk kamera som inmonterats i en raket av typ Aerobee. När bilderna tagits lösgjorde sig kameran från rakten och dalade till jorden med fallskärm. Vetenskapsmännen hoppas att bildmaterialet från den högre atmosfären skall ge värdefulla upplysningar om solen och möjligheten att komma till rätta med de radiostörningar som solen förorsakar. Kameran föll ned cirka 80 kilometer från avskjutningsplatsen.

Rottneros, Ekeby i Selma Lagerlöfs Gösta Berlings saga.

Värmland — årets riksstämmoprovins järnets, skogens, diktens landskap

I slutet av nästa månad — veckan efter midsommar — håller de politiska landsbygdsorganisationerna sina riksstämmor och sitt riksting i Karlstad. Inför dessa evenemang, som kommer att locka tusentals människor från landets alla provinser till Karlstad och Värmland, ger redaktör Iwan Schyman i denna artikel några glimtar från årets riksstämmoprovins.

Det har sagts om Värmland, att det är ett Sverige i miniatyr. Landskapet visar upp en tämligen flack jordbruksbygd i söder vid Vänern, har en mellansvensk karaktär i sitt mellanparti och ett Norrland i den smala kilen uppe i Finnskoga mot Norge. Men även ur näringssynpunkt ger landskapet samma bild: åkerna gröda på slätterna, timmer och massafabriker vid vattendragen och gruvor och järnverk uppe i bergen och i dalarna.

Men det finns också en mera poetisk bild. Värmland är på kartan likt en fiol med hakstödet vid Vänern, strängarna i Klarälvens vidiga dalstråk och halsen i det smala partiet mellan Norge och Dalarna längst i norr. Vad som går utanför hakpartiet på denna ganska oregelbundna fiol är Vänern. Det är inte bara en sjö för söndagsseglare utan ett trafikstråk med direktgående båtar på Europa och t o m Amerika.

*

Landskapet har en gammal historia. Det utgör till sin sydvästra del den svenska stenåldersbygdens nordligaste område, varom vittnar ett stort antal 5 000-åriga stenredskap och mer än 100 ungefär 4 000-åriga hällkistor. Väldiga bronsåldersrösen ligger på åsarna vid Vänern och i dalgångarna medan järnålderns fornlämningar mera hör jordbruksbygden till. I Byälvens dalstråk ligger några högar, som i storlek nästan kan mäta sig med dem vid gamla Uppsala.

Nyligen har en bygdeforskare gjort den upptäckten att de händelser, som skildras i Beowulfskvädet, skrivet på 700-talet, förlagda till bygden runt Brosjön vid Värmlandsbro och det vattenstråk, som förbinder denna sjö med Vänern genom Ekholmssjön och sundet vid Liljedahl. Härav skulle sålunda följa att Beowulf, germanernas äldsta större epos, skulle ha värmländskt ursprung. Värmland har som bekant haft flera goda skalder sedan den tiden. Under medeltiden drev pilgrimsskarorna genom Värmland till och från domen i Nidaros, där de sökte bot vid Olof den Heliges reliker. Pilgrimerna gav religion och kultur till folk utefter vägen, som kunde gå antingen i Byälvsdalen över Edaskogen till Norge eller genom Klarälvsdalen upp till Trysil.

*

Platsen för nyvarande Karlstad hette under medeltiden och 1500-talet Tingvalla. När denna ort blev landskapets centrala punkt är svårt att säga. Det var hertig Karl, sedermera Karl IX som grundlade Karlstad och gav staden namn efter sig själv. Till åminnelse härav har hans staty, ett verk av Christian Eriksson, rests på Residenstorget. Det sägs om hertig Karl, att han i denna ort fann "ett besynnerligt nöje" och han bodde tidvis här.

Karlstad var sålunda huvudstad i hertigdömet. Men först från 1647 har stiftschefen varit bosatt i staden. Landshövdingesäte blev Karlstad efter att förut ha tillhört Örebro län först år 1779. Hertig Karl befrämjade finnarnas inflyttning till skogarna i norra Värmland och härigenom kom dessa trakter i kultur.

*

Under 1600-talet började järnets Värmland att byggas upp. Det fanns hyttor och järnbruk förut, anlagda i Karlskoga bergslag under hertig Karls tid, men nu bredde de ut sig väster och söder över tills praktiskt taget varenda ström, som kunde dra en hammare, blev utnyttjad. Tillväxten fortsatte ännu vid sekelskiftet 1800, men därefter blev det tillbakagång. Vid århundradets slut hade sågverk eller massafabriker börjat anläggas som efterträdare till järnbruken. Och då fallen började utbyggas med elektriska kraftstationer, var det inte längre nödvändigt att ha industrin kvar vid strömmarna utan nya industrisamhällen växte upp på lämpliga platser. Men i många fall efterföljdes dock järnbruket av ett sågverk eller en massaindustri. Nu domineras Klarälvsdalen av Uddeholm och Byälvsdalen av Billerud. Uddeholm har gruvor i Filipstads bergslag och järnverk i bl a Hagfors och Munkfors samt de väldiga massafabrikerna och sågverken vid Skoghall söder om Karlstad. Billerud gör bara massa och papper och annat av trä i Säffle, Slottsbron, Gruvön och Kyrkebyn, Mölnbacka-Trysil har massafabrik i Edsvalla och man får inte glömma fabrikerna vid Rottneros i Fryksdalen. Men därmed kommer man in på sagans Ekeby. Kring konstsilkefabrikerna i Åmotfors vid Norsälvens mynning har växt upp en hel liten stad under de senaste 20 åren.

*

Vi nämnde sagans Ekeby, och därmed är vi inne på diktningens Värmland, ty i allmänhet sammanställes Rottneros bruk med Ekeby i "Gösta Berlings saga". Och detta Ekeby är nu med sin väldiga park och konstrika utsmyckning Värmlands förnämsta turistmål.

Rottneros ligger väster om Fryken och öster därom ligger Mårbacka, Selma Lagerlöfs hem. Det är inte på långt när så pampigt som Rottneros, men det är i alla fall alltid huvudmålet för vallfarten till Fryksdalen.

I Klarälvsdalen ligger Ransäter med Geijersgården, Erik Gustaf Geijers barndomshem. Även denna gård är bevarad i gammalt skick och har kvar en hel del möbler från gammål tid — t o m klockfodralet, vari Erik Gustaf gömde manuset till "Åreminnet över Sten Sture", som genom att prisbelönas av Svenska Akademien förde in Geijer på den historiska forskningens område. Från Ransäter härstammade också F. A. Dahlgren, som skrev det odödliga skådespelet "Värmlänningarna". Och därifrån härstammar även vår nuvarande statsminister, Tage Erlander. En folkhögskola i Geijers anda är i verksamhet på platsen.

Gustaf Frödings barndomshem vid Alstern är icke så mycket omskrivet. Men vid landsvägen mellan Karlstad och Kristinehamn står Frödingsmonumentet i en björkdunge — "Här är dungen där göken gol, små töser sprungo där, med bara fötter och trasig kjol att plocka dungens bär". Detta är en välbekant Frödings-strof, som blir särskilt levande i monumentets björkdunge. Fröding hör annars mest till Karlstad, och det är lätt att tänka sig Stadsträdgården som den i vilken "Skalden Vennerbom" somnade in i ett saligt rus.

Esaias Tegnér hör också till Värmland. Det är Värmlandsnäs, som var platsen för hans födelse och barnaår, och det var Rämen norr om Filipstad, som blev hans andra hembygd. Där fick han nämligen sin hustru.

*

Det är dessa diktare och fler till, som givit Värmland en förnämlig plats i litteraturen och i svenska folkets hjärtan. Men det nynnas också ofta lite varstans på en enkel visa, "Ack, Värmeland du sköna, du härliga land", och denna visa har en melodi, som blivit omtyckt världen över. Det är nästan som om värmlänningarna i allmänhet fått del av sina diktares popularitet. Folk från övriga landsändar i Sverige vill gärna i värmlänningen se en glad och trevlig människa, som kan spela fiol, dikta och berätta historier. Kan han ingenting av detta, kan han i alla fall använda en värmländsk dialekt, som låter rolig som "Jänta å ja" och Frödings paschaser, och så får det duga med det.

Om Värmlands dikt, järnhantering och träindustri låter mest tala om sig, så är detta traditionsenligt. Men Värmland har också ett högt uppdrivet jordbruk med starka ekonomiska organisationer. Geijers odalbonde, som helst stod på egen grund och var helst sin egen man, har fått den moderne föreningsbonden till god efterträdare.

Särskilt organ för ungdomsfrågor i kommunerna?

STOCKHOLM (Press)

Ungdomens fritidsverksamhet är till form och innehåll så skiftande att den organiskt inte hör samman med barnavårdsnämndens övriga arbete och traditionella arbetsuppgifter, säger SSUH i yttrande över 1951 års skolstyrelse- och barnavårdskommitténs förslag till ny barnavårdslag. Studieverksamhet och fritidsgrupper kan med fördel administreras av skolstyrelsen med hänsyn till dess övriga verksamhet.

Ungdomsfrågorna har i allt större utsträckning fördelats på skilda nämnder och styrelsen inom den kommunala förvaltningen, framhåller förbundet. Större kommuner har i en del fall inrättat en särskild ungdomsnämnd som handlagt ungdomsfrågor. Stöd åt ungdomsverksamheten bör emellertid inte ges karaktären av vård eller omhändertagande. Redan av det skälet torde barnavårdsnämnden vara mindre lämplig som enda instans för ungdomsfrågor. Ur ungdomsorganisationernas synpunkt vore det däremot säkerligen värdefullt om kommunala ungdomsnämnder fanns, vari ungdomsorganisationerna själva vore representerade. I mindre kommuner där möjlighet att tillsätta sådan nämnd inte finns vore det olyckligt att genom bindande bestämmelser fastslå hur berörda frågor skall handläggas.

Förbundet anser därmed inte att all ungdomsverksamhet måste präglas av en organisation och dess strävan för att vara av värde. Även en rent kommunal och av varje ideologiskt mål obunden ungdomsverksamhet har säkerligen en stor uppgift att fylla. De ideella organisationerna utgör å andra sidan ett så viktigt inslag i vårt samhälle att en konkurrens från ett kommunalt organ med större ekonomiska resurser än ungdomsföreningarna kan prestera inte bör få förekomma. Förbundet vill därför slutligen understryka vikten av att den kommunala ungdomsverksamheten utformas så att den inte skadar de ideella organisationernas arbete.

Dansk fiskebåt sänkt av polsk trålare

En dansk fiskekutter seglades på måndagsmorgonen i sank av en polsk trålare i Östersjön utanför polska kusten. Trålaren försökte passera omedelbart akter om den danska kuttern Jens Vaever, som hade fiskebåten Anna Helene på släp. Det polska fartyget sprängde därvid bogserwiren och kolliderade sedan med Anna Helene, som fick stäven intryckt. De fyra ombordvarande danskarna togs upp av polacken.

Börstacit

Aktiemarknaden präglas av en trög och försiktig hållning under oenhetliga och tämligen små kursförändringar. Undertonen är dock fortfarande fast. Det vill synas som om köparna blivit mera försiktiga och icke längre är villiga att betala vad som helst. En orsak till att "inflationsfarhågorna" något lättat torde vara att de hittills publicerade bokslut — och det är majoriteten — verkat dämpande på optimismen. Under den gångna veckan har endast 4 nya torgnoteringar noterats, nämligen AGA pref. 185 kr, Kopparbergs 267, L. M. Ericsson A 47:75 och Sandviken 182 kr. Dagsomsättningarna ha varit små och endast obetydligt överstigit ½ milj. kr. Det är främst Astra, Grängesberg, Tändsticksbolaget B och Volvo, som varit föremål för mera omfattande affärer. Bland bankpapperen har omsättningarna koncentrerats till Handelsbanken stam, Skandinaviska Banken och Enskilda Banken stam.

A.-B. Industrivärdens aktieportföljs innehåller efter gällande kurser en dold reserv på minst 100 milj. kr. Det bokförda värdet vid 1956 års slut är 53,56 milj. kr. Bolaget äger bl. a. 170,000 st. A-aktier i Fagersta Bruk och 44,800 st. B-aktier i samma företag, bokförda till 50 kr per styck (dagsvärde ca 205 kr) samt 19,000 st. B-aktier i L. M. Ericsson, bokförda till 26 kr st. Styrelsen föreslår fondemission med en ny aktie på tre gamla. Köpkursen har under veckan stigit med hela 20 kr till 385 k.

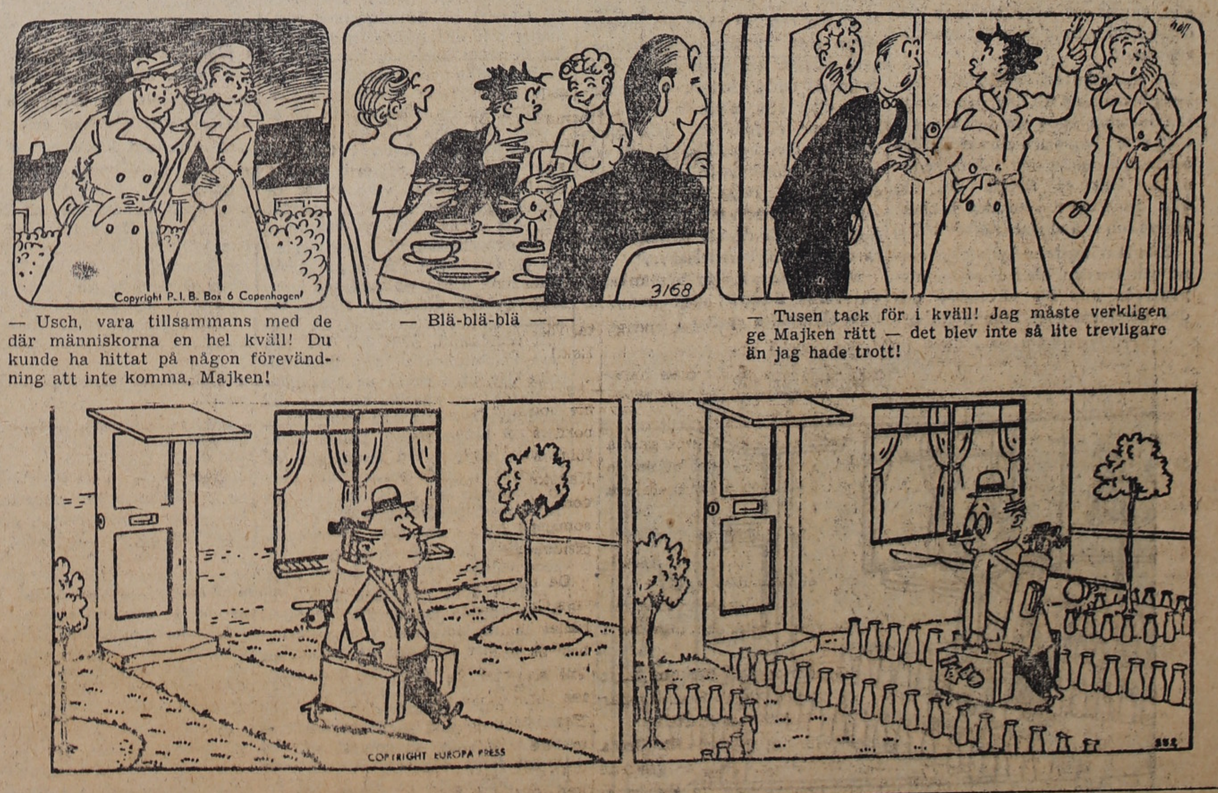
Separator-koncernen ökade i fjol sin omsättning till 631,8 milj. kr mot 574 år 1955 och 538 år 1954. Hård konkurrens rådde i fråga om priser, leveranstider och kreditvillkan, säger förvaltningsberättelsen. Orderingången var god och trots ökad tillverkning var orderstocken vid årsskiftet större än vid årets början. Rörelseresultatet, 29,3 milj. kr, är det största under de tre senaste åren. Detsamma gäller även bruttoöverskottet, 27,8 milj. kr. Däremot har nettovinsten minskat från 11,4 till 10,9 milj. kr. Oförändrad delning med 12 kr per aktie är föreslagen. På gällande dagskurs, 236 kr, är effektiva avkastningen över 5 procent.

Fortsatt kursfall karakteriserar läget på obligationsmarknaden trots Riksbankens stödköp. Sålunda har t. ex. statens 3½-or 1943 (mars—aprli) sjunkit ¾ proc. till 82 under omsättning av nom. kr 285,000:—. Premieobligationerna äro däremot ganska stabila med kurser liggande mellan 47:20 och 48:80.

	nr	kr
Avskilda kuponger		
Ford	22	12
Mo & Domsjö	85	8
Nordiska Kompaniet	53	4
Rederi-Svea	1,956	3
Förenade Superfosfat	24	30
De Laval, pref.	4	7
AGA, pref.	43	8:75
Nitroglycerin	42	7
Stockholms Superfosfat	24	12

Den argentinske militärattachén i Riad i Saudi-Arabien, överste Ali Kashabeh, har hemkallats till Kairo, omtalar två beiruttidningar. Kashabeh har enligt tidningarna varit inblandad i en påstådd sammansvärjning av palestinaaraber som ämnade organisera terroristdåd i Saudi-Arabien. (TT — Reuter)

FILIP och MAJKEN

— Usch, vara tillsammans med de där människorna en hel kväll! Du kunde ha hittat på någon förevändning att inte komma, Majken!

— Blä-blä-blä — —

— Tusen tack för i kväll! Jag måste verkligen ge Majken rätt — det blev inte så lite trevligare än jag hade trott!

DE FLESTA OCH BÄSTA ORTSNYHETERNA FINNER NI I LAHOLMS TIDNING

VILL NI
veta vad som händer i södra Halland?
Prenumerera då på ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

LAHOLMS TIDNING

ONSDAGEN DEN 8 MAJ 1957

SÖKER NI
kontakt med befolkningen i södra Halland?
Annonsera då i ortsorganet
LAHOLMS TIDNING

Västerlandets idrott erövrar österlandet

Intresset för idrotten och antalet aktiva idrottsmän har efter andra världskriget påtagligt ökats år från år och man kan räkna med en fortsatt och snabbare stegring. En väsentlig roll spelar här "det idrottsliga uppvaknandet hos de underutvecklade folken i Asien och Afrika", där modern idrott i egentlig bemärkelse inte tidigare utövats i nämnvärd utsträckning.

Det nyväckta intresset för de västerländska idrotterna har medfört en obetvinglig längtan hos afrikaner och asiater att mäta sina krafter med västerlänningarna och det omfattar såväl allmän idrott och bollspel som cykel- och motorsport. Olika iakttagare, som studerat förhållandena i Kina, Indien, Indonesien och i Arabstaterna har avgett i stort sett samma vittnesbörd: den västerländska idrotten håller på att erövra Österlandet och nästa olympiad kommer dessa folk att vara talrikt representerade, konstaterar Die Nation. Tidningen framhåller, att mest välorienterad om förhållandena är man i Japan, som länge haft idrottslig kontakt med Västerlandet. Japan har t o m utvecklat en industrimässig tillverkning av idrottsredskap för export.

Att den moderna idrotten också skulle erövra Österlandet förutspåddes redan när seklet var ungt i tysk och engelsk press och även skandinaviska tidningar siade om denna utveckling. Upphovet till dessa spekulationer var väl närmast den då mångomtalade planerade "Kinesiska olympiaden". Bland andra västerländska nyheter hade man nämligen också försökt sig på att införa idrotten i Mittens rike. Under århundradets första decennium hade acklimatiserade engelsmän "lyckats samla omkring sig en samling framstående kineser — alla hette de något på Fu och Li och Chang — som voro villiga att aktivt främja idrotten i Kina. Idrottsföreningar bildades och idrottsredskap inporterades..." Men först fram på vårkanten 1914 ansåg man sig vara rustad för den stora internationella uppgörelsen. Då utgick cirkulär till all världens länder med inbjudan till "Stora Österns olympiska spel", som skulle äga rum på hösten samma år i Shanghai. Och man räknade även med Sverige deltagande.

Men så kom första världskriget emellan. Man fick annat att tänka på — "det spirande intresset för idrotten dränktes i det blodiga vågsvallet". Det ordades då om att efter krigets slut en ny inbjudan skulle utgå. Men i Kina blev det ingen varaktig fred — idrotten hann aldrig — som det profeterats — bli en folkrörelse bland de nu femhundra miljonerna i Mittens rike.

Vid tiden för den första mellankrigsolympiaden ventilerades åter spörsmålet av sakkunniga bedömare. Det framhölls då att initiativet till den moderna idrottens spridning bland de asiatiska och afrikanska folken måste komma utifrån, från Västerlandet, ty idrotten hörde helt samman med den västerländska kulturen. Inget österländskt folk hade själv tagit upp sport och idrott i modern mening till utövande. Man resonerade som så, att arabernas intresse för hästsporten hörde endast till undantagen som bekräftade regeln. Hos kineser, japaner, malajer, dajaker och hinduer hade idrotten före dessa folks beröring med västerlänningarna varit okänd, ty såsom idrott kunde inte räknas en mer eller mindre yrkesmässigt bedriven kraftsport eller akrobatik, och någon export av idrottsredskap till dessa länder hade veterligt inte förekommit.

De asiatiska och afrikanska folkens inställning till den västerländska idrotten hade sin förklaring i olikheten i lynne och allmän världsåskådning, ansåg den tidens bedömare. Och så förhöll det sig tills isoleringen omsider började brytas och nya vindar började blåsa.

Österlänningarnas inåtvända sinne och längtan efter Nirvana disponerade inte för idrottshåg och den kamplust som funnits förborgad även hos dessa folkslag tog sig uttryck endast i bildandet av krigarkaster. Hos västerlänningarna var sinnet mera spänstigt och äventyrshågen sedan urminnes tider rotfast och den personliga kraftkänslan mera utvecklad. Och idrotten har alltid ansetts vara ett tecken på det västerländska släktets styrka och levnadsmod.

Den västerländska idrotten är känd lika länge som man kan inhämta upplysningar om den indoeuropeiska folkstammen och dess levnadssätt. Hellenerna låter tidigast tala om sig som utövare av idrotten och myterna förtäljer om att grekerna i den gråaste forntiden lät idrottsövningar ingå i gudstjänsten. Hos de gamla hellenerna nådde idrotten sin högsta utveckling och forskningen har visat, att man visste lika mycket och kanske mera då om träning och förberedande behandling för kroppsövningar genom frottering, strykning och oljegnidning, valkning och knådning efter ansträngningarna. Det var ur denna kännedom som Hippokrates teori om trötthetsämnena i musklerna härledde sig, en teori som två tusen år senare bekräftades av den moderna vetenskapen.

Även hos nordborna kan idrotten spåras så långt tillbaka som sagan når och endast hos den indoeuropeiska stam, som förgrenade sig bort till Indien gick hågen för idrott tillbaka — framför allt på grund av den starka uppblandningen med andra folkslag och klimatets inverkan.

Det har sagts att den tidigare kristendomen med sin österländska anda förkvävde idrotten hos de västerländska folken, till detta bidrog naturligtvis också den grekiska och romerska kulturens förfall och idrotten fortlevde endast ute i periferin. Tornerspelen var den råa form, vari hågen för idrott efter lång dvala åter vaknade, men det är i stort sett först i vår tid, under 1800- och 1900-talen som den idrott väckts till liv som i forntiden var ett tecken på de västerländska folkens livskraft och härskaranda, som påståtts ha möjliggjort kolonisationen och erövringarna av främmande kontinenter. Idrottsentusiastiska historiker har hävdat, att österlänningarna varit handicapade just därför att de inte utövade idrott. Om de en gång skulle tillägna sig Västerlandets idrottskultur, skulle de också kunna hävda sig mot västerlänningarna i kampen om världsherraväldet, den fysiska och psykiska spänst och den kamp- och tävlingslust idrotten skapar och utvecklar skulle göra dem jämbördiga med den vita rasen, som länge behärskade fyra femtedelar av världen.

Den moderna idrotten bidrog till att stärka västerlänningarna både fysiskt och psykiskt, framhåller hävdatecknarna och vid tiden för de moderna olympiska spelens tillblivelse citerades mer än en gång en av det gamla Greklands sju vise, den atenske statsmannen och lagstiftaren Solon som enligt Lukianos en gång sade: "Man övar sig ej blott för att få pris på festplatserna, ty de kunna ju endast få ernå, utan man förvärvar både åt staten och sig själv ett mycket större gott. Ty alla goda medborgare åligger en ännu större tävlingsstrid om en krans, ej av murgrön eller oliv, utan en som i sig innefattar människans hela lycksalighet, den enskildes frihet och hela fosterlandets frihet och välstånd... Allt detta är sammanflätat i den kransen och vinnes i den tävlingen. För den är övningar och mödor blott förberedelser..."

Denna passus återgavs också i en svensk tidskrift några månader före olympiska spelen i Stockholm 1912. Artikelförfattaren påpekade i detta sammanhang, att idrotten varit en oundgänglig tillgång för England. Sporten hade hjälpt det lilla öriket att bygga upp sitt världsomfattande imperium. Idrottens renässans hade sin upprinnelse i England och Englands stormaktsvälde började vid samma tid som idrottsintresset vaknade och redan på 1600-talet gjordes ett försök att starta moderna olympiska spel... Hågen för idrott grep hastigt omkring sig och genomsyrade under de följande århundradena de flesta västerländska nationer.

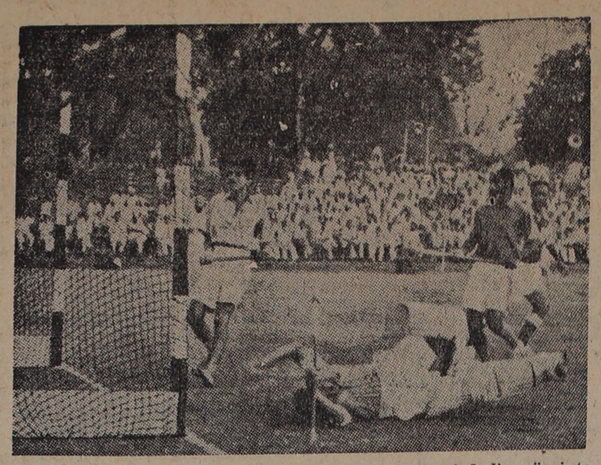
Men Ryssland blev på efterkälken. Då dessa synpunkter framlades betraktades på många håll tsarernas rike som österländskt — det är dock, framhåller en observatör icke mera asiatiskt än att idrotten mycket väl skulle kunna vinna mark där och på de senaste åren — alltså före 1912 — har strömningar förmärkts, som tyder på en begynnande folklig idrottsrörelse. Men Japan, som är en ren asiatisk stat hade varit förutseende nog att redan i slutet av förra seklets början främja den västerländska sportens utveckling och vid rysk-japanska krigets utbrott var man ett gott stycke på väg. Idrottens egenskap att vara en barometer på västerlänningens fysiska och psykiska styrka är oomtvistlig har framhållits av flera observatörer och den måste utgöra ett led i varje folks försvarsberedskap.

Och att så är anser också den i början av denna artikel citerade bedömaren. I tsarriket försummades idrotten och tsarriket var en koloss på lerfötter, men i Sovjetryssland har man sörjt för att detta väststaternas försprång elimineras. En liknande och lika snabb utveckling kan man nu förutse i underutvecklade asiatiska och afrikanska länder. Melbourne hade många gäster från dessa länder, bland dem ett större antal funktionärer med uppgift att i sina respektive hemland propagera för och organisera idrotten.

Enligt Die Nations välinformerade medarbetare träffade dessa representanter uppgörelse med europeiska och japanska sportorganisationer, som förband sig att ställa tränare till förfogande. Man förhandlade också med företrädare för den japanska idrottsredskapsindustrin om leveranser av sportutensilier. Artikelförfattaren håller för troligt, att större avslut gjorts med såväl asiatiska som afrikanska avnämare, bl a Indonesien.

Det har vid flera tillfällen under 1900-talets tidigare decennier sagts, att den moderna idrottsrörelsen vore en modesak, som skulle ha sin övergång och falla i glömska och även att "motorsporten skulle förkväva den". Men kända internationella bedömare anser nu att den idrottsliga upprustningen i de asiatiska och afrikanska länderna skapar nya förutsättningar för dess fortbestånd.

Bertil Hanzon

Att landhockeyn är nationalsporten framför andra i Indien är inte att undra på då Indien erövrat olympiskt guld de senaste sex olympiaderna i denna gren och anser sig som obestridda världsmästare.

Fotbollen erövrar Österlandet alltmer och bilden visar en situation en match mellan ett kinesiskt och europeiskt lag.

Kommunismen i Italien

Under den ungerska folkresningen visade det sig att även i de italienska kommunisternas högborg hade uppstått sprickor, vilka föranledde den borgerliga pressen i Italien att dra en suck av lättnad — ehuru kanske en smula i förtid. Visserligen ägde här och där — t ex i Neapel och Livorna — en del uppseendeväckande avhopp rum av kända partipampar. Men man kunde dock förutse, att det på järnhård disciplin grundlagda italienska kommunistpariet. Västeuropas starkaste, snart skulle sluta leden igen och hejda alla utglidningar. Mot bakgrunden härav tilldrog sig de senaste kommunalvalen i Crena och Rimini ett betydande intresse.

Mot alla förväntningar, att den internationella utvecklingen skulle åsamka kommunisterna stora röstförluster, visade valen Cremona tvärtom en överraskande stark tillväxt av de kommunistiska väljarskarorna. Man skulle kunnat tolka detta fenomen som en lokal, av speciella förhållanden orakad företeelse, därest icke valen i Rimini likaledes visat en oförminskad kommunistisk uppmarsch. Även här blev det faktiskt en kommunistisk röstökning och nya mandatvinster, medan de mera moderata Nenni-socialisterna, vilka hade tippats som vinnare av förlupna kommuniströster, i själva verket icke gjorde några vinster alls utan tvärtom betydande röstförluster. Även i Cremona gick Nennis socialistparti tillbaka.

I bägge städerna vann också de krisna demokraterna nya mandat, men det skedde helt på bekostnad av högerpartierna, vilka tvingats totalt på defensiven. På borgerligt håll sökte man trösta sig med, att kommunistpartiet förlorade röster vid senaste kompletteringsvalet till Neapels provinsråd. Men det var inte bara kommunisterna som gick tillbaka där utan också de borgerliga partierna — kanske närmast till följd av den kris som råder inom det av borgmästaren Lauro ledda överhuvudtaget. Vid föregående val i Neapel brukade borgmästare Lauro framgångsrikt praktisera ett system med gratisutdelning av livsmedel för att stimulera valdeltagandet, men inte ens detta grovt agnade valfiske lyckades denna gång!

Det resutlat man kan utläsa ur dessa senaste val är att den italienska medelklassen i sitt trångmål alltmer tenderar att ansluta sig till någotdera av de två stora masspartierna, det kristligt-demokratiska eller det kommunistiska, medan däremot de små partierna allt tydligare förlorar dragningskraft. De redan förut vänsterorienterade väljarna föredrager nu att gå till Togliattis kommunistparti direkt.

Nennis vänstersocialister har förlorat sin lockelse, sedan de distanserade sig från den rena kommunismen och vinkade farväl åt den moskvafrälste Togliatti. Nennipartiet är nu på tydligt tillbakagående.

Även på fackföreningsfronten är kommunisternas ställning synnerligen stark, trots en del bakslag. De val, som ägde rum i fackföreningarna år 1956 inom 3089 stora och mycket stora industriföretag, medförde vissa om också icke direkt principiella förskjutningar mellan de kommunistiska och de icke-kommunistiska fackföreningarna. 51 proc. av de i dessa industrier avgivna arbetarrösterna tillföll det kommunistiska fackförbundet CGIL, resten de icke-kommunistiska fackförbunden, varav det kristligt- demokratiska CISL erhöll 37,8 proc.

Alltså nära 90 % av arbetarrösterna delades mellan kommunisternas och det kristligt-demokratiska partiets fackförbund. Nennisocialisterna kom icke ens upp till 10 %. Det är uppenbart att Togliatti har anledning att känna sig som segerherre. Skall han bli morgondagens man i Italien? Och vad kommer då att hända?

Den amerikanska jazzsångerskan June Richmond gästspelar för närvarande på Berns. Hotellets komfort har hon ingen dragning till och under stockholmsbesöket har hon tillsammans med sin franske make Gay Gachon lyckats få hyra en möblerad lägenhet på en månad på Gotlandsgatan. På Söder är hon som i Montmartre hemma i Paris, säger June. Hon tycker inte enbart om Stockholm när solen skiner. Tre nätter i rad har hon och maken stått nere vid Slottsbron och dragit upp braxenpankor ur Strömmen. På bilden har June under en promenad stannat för att beundra lilla 1-åriga Maud Rubensson, som hon träffade tillsammans med mamma Maud. 7 juli får June Richmond filma europeiskt för första gången. Hon skall agera jazzbiten skolläraринna för ett tyskt filmbolag.

Uppvaktningen

Av Waldemar Hammenhög

Persson hade fyllt 82 år. De tre sista åren hade han legat till sängs i kammaren, men ville inte dö. Han låg där tyst och stilla och låtsades inte se Emils, mågens, och dottern Annas sneda blickar; den tilltagande lomhördheten utestängde det mesta av deras halva antydanden — men de halvvuxna barnens upprepningar hörde han alltför väl.

Inte för att någon behövde säga ett enda ord: han visste att han låg i vägen, att han borde tänka på att dö snart. Och nog kände han sig gammal, utsliten och trött, nästan beredd att dö när som helst... men bara nästan. Han var inte rädd för den andra sidan. Det var något på denna sidan som tog emot ännu.

Emil och Anna hade ju haft gården nästan som egen i många år, varför såg de snett på honom? Han sade aldrig ett ord om markens skötsel, om djuren, om barnen, om dem själva, fastän han ofta önskat få ge villiga råd. Emil trodde sig veta allt bäst själv, och han fick det, men varför unnades han inte glädjen av barnbarnen...

Han hade inte haft enbart tråkigt de sista åren trots allt; sittande i sängen hade han kunnat följa det nya banbygget på andra sidan gärdet, järnvägslinjen som dragits alldeles förbi deras ägor. Det hade varit mycket att se på, höra på och tänka över. Och det var honom en stor tröst att linjen dragits så att han inte behövt släppa till mark. Emil var dum, obegripligt dum, när han klagade över att inte han själv, likt grannbonden, fått sälja mark till Kronan, som betalar bra. Visste inte Emil att jorden är tryggare än penningen?

Men Emil gnatade om detta alltjämt, som om det varit Perssons fel, och Anna och barnen liksom höll med — de ville inte ge honom hans bondeerkännande, de ville ha pengar att köpa krimskrams för i samhäller. Sådant som snart förgås. Han vågade inte längre tala om sin glädje över den jord han besegrat och lagt under plogen.

Och så var det detta: Emil hade halvt om halvt räknat med att bli stins vid anhalten som byggts bortom utskogen. Men det hade blivit en stadsbo, en utsocknes, som ingen kände. Persson tänkte: Emil är den ende bonde här som vill ifrån jorden, och han kände sig bitter till sinnes. Och inte var denna missräkning hans fel, fast det kunde låta så i samtalet mellan Emil och Anna.

Nu var banan färdig. Det stod i tidningen att linjen kopplats till "nätet". Persson funderade över detta "nätet", men så mycket förstod han, att han skulle se dem genom kammarfönstret. Natt efter natt låg han och väntade, och fruktade inte att sömnen skulle bedra honom på händelsen, ty han sov inte mycket numera.

Banan som förut väckt sådana förhoppningar hos Emil och Anna hade nu blivit dem förhatlig. De talade illa om den som om den gjort dem något ont. Men för Persson blev banan den enda trösten i ensamheten. Han började ställa vaga, ogripbara förväntningar på den. Den var många flitiga och kunniga händers verk; den låg där den låg och skulle komma att förbli där som allt gott arbete sedan pengarna var borta. Han förstod vilken bra utsikt man måste ha över hans åkerlappar där uppifrån vallen — en blick över allt vad han ägt och uträttat här under sitt liv. Ofta längtade han dit och drömde.

Ibland såg han Emil där uppe, men denne vände sig aldrig om för att beskåda sitt med en svepande, varm blick. Emil älskade inte jorden och uppskattade inte arbetets välsignelse. Han klagade i stället. Han hade velat sitta på anhalten med en röd flagga och galonerad mössa och göra ingenting, ty många tåg skulle väl inte stanna där.

Så en natt dånade det första stora kontinentaltåget förbi och väckte hela familjen, men ingen hann till fönstret innan det var för sent. Persson grämde sig över att han var så stel att han inte ens hunnit resa sig i sängen under kammarfönstret. Han kände sig besviken, han borde allt dö snart.

Men Emil svor argt över bullret som tåget åstadkom; nu var nattens ro förstörd, sade han, aldrig mer skulle de få sova för tåget så länge de stannade här på denna plats, mellan tre och fyra på natten i alla år skulle de komma att väckas, just när de borde sova som bäst för att bära dagens arbete. Han hatade tåget.

Men Persson låg vaken om nätterna och liksom väntade på något. Det var som om det viktigaste med banbygget och kontinentaltågen ännu inte hänt. Tågen bullrade förbi även på dagarna, och han kunde snart tiderna utantill så att han inte behövde dra upp klockan längre, men han väntade på något annat, något särskilt. Ofta stirrade han bort mot banvallen, följde den åt båda hållen och lät sedan blicken granskande syna åkerlapparna och ängarna som var hans marker. Han ville liksom se efter att allt var som det skulle när det där särskilda skulle inträffa.

Ja, Emil hade plöjt och sått, det var vår. Dagarna blev längre, nätterna kortare och ljusare. Persson visste att detta var den sista vårsådden inför hans skumma ögon. Han led. Han såg och kände Emils ovilja mot arbetet med jorden. För mer än femtio år sedan, då han själv röjde denna mark, hade arbetet varit tyngre, och ändå klagade Emil nu över besvärliga stenar och mycket annat. Såg han inte stengärdesgårdarna runt varenda teg? Kunde han inte förstå vad arbete som nedlagts här? Som det nu ordnat sig, skulle järnvägen blott bli till dubbel välsignelse...

Gräset hade börjat spira upp, då Persson en förmiddag plötsligt steg upp och började klä sig. När Anna inte kunde hindra honom, sprang hon i sin förskräckelse efter Emil, men inte heller denne förmådde övertala gubben att bli kvar i sängen. Det var en stor uppståndelse, och barnen sprang och gömde sig som om de fruktat efterräkningar för elaka ord och handlingar sedan länge.

Persson gav ingen förklaring. Han stultade över köksgolvet och sjönk tungt ner vid bordet. Så rakade han sig omsorgsfullt och befallde Anna att klippa håret jämnt i nacken, och hennes händer darrade mer än faderns.

Efter en stunds vila grep Persson sin käpp och började gå hit och dit tvärs över golvet. Benen skakade, och han kände yrsel, men efter många vilostunder kände han sig säkrare och gick ut på gårdsplanen. Hade han blivit tokig, gubben? Nu stannade han mitt på planen och började syna stugan med blinkande ögon. Så sade han med sträv och befallande stämma:

— Stupränna ska målas i dag!

Han lät inte tala förstånd med sig. Emil och Anna viskade om hospitalet sinsemellan men... inte var det ur vägen att stupränna blev målad... inte var detta ett utslag av tokskap. Men varför just i dag? När det varit likadant i över tio år...

— Rännan ska målas i dag, säjer jag! Vi hinner inte med hela stugan. Men rännan!

Ett av barnen sändes till handelsboden efter färg, och Emil målade tigande rännan. Persson övervakade arbetet sittande på en trasig tunna, som legat på gårdsplanen i många månader, och hans tal var redigt och klokt. Men han var mycket trött där han satt. Solen och den starka vårluften sökte honom, det brusade i huvudet och blodet stack i kroppen.

När arbetet var färdigt befallde han barnen att snygga till hela planen, plocka undan skräp och bråte och sedan kratta, och de började skyggt arbeta i samma dova skräckstämning som föräldrarna kände där de stod på farstutrappan. Persson gick och satte sig framför deras fötter med ryggen mot dem och höll uppsikt; han var kinkig och noga, inte en pinne, papperslapp eller tygtrasa fick synas någonstans från hans utsiktspunkt. Då och då liksom mätte han med blicken avståndet till banvallen, men ingen såg detta.

När även detta arbete var utfört till hans belåtenhet reste han sig liksom lättad från trappan och styrde sina vingliga steg mot vägen, där han vek av i riktning mot handelsboden.

— Han stupar på vägen, si efter honom, ungar! viskade Anna, och de äldsta barnen följde efter på avstånd med bultande hjärtan, beredda på vansinnig flykt om morfar skulle bli alldeles tokig.

Persson gick till handelsboden och köpte ett par splitternya, skinnande blanka galoscher. När han kom hem var han mycket trött och gick genast till sängs sedan han ställt galoscherna inom räckhåll under sängekanten. När Anna kom in från ladugården vaknade han och befallde henne att borsta bästa kostym. Anna lydde, undrande och ängslig.

Emil svor över galoscherna. var det vettigt av en gammal gubbe som snart måste dö att köpa nya, dyra galoscher? Nej, gubben var tokig, han skulle inte hinna slita bort priset som var skrivet med krita i hålfoten, han kanske aldrig steg opp mer en gång...

— Men di flammar opp imot slutet! sade han tröstande till hustrun och vände sig på sovarsidan.

Persson hade sovit djupt och lugnt som efter ett gott dagsverke i unga dar, då han vaknade punktligt som om en väckarklocka ringt klockan tre på morgonen. Han reste sig i sängen och såg nästan ivrigt ut genom kammarfönstret, vårnatten skiftade redan mot den första dagern, och bortom gärdet såg han tydligt den mörka, höga banvallen.

Ingen vaknade när han passerade köket, och det var lika bra det, fastän det ingenting gjort, ty han var ute i legitima ärenden. På gårdsplanen stannade han och drog in den svala, friska luften i djupa drag. Kontinentaltåget passerade inte förrän om en halvtimme, han hade god tid på sig.

Den nymålade stuprännan avtecknade sig vackert mot stugknuten. Säkert skulle den synas från kupéfönstren. Och gårdsplanen låg ren och välkrattad framför honom, när han med lugna steg började gå i riktning mot banvallen.

Han kände sig så underligt lätt och stark i kroppen just nu. Det fanns en stig fram till banvallen om han ville gå en omväg, men nu önskade han känna myllan under fötterna; han tog vägen rakt över gärdet. Det var en fröjd att gå där — för sista gången.

Då och då vände han sig om och betraktade stugan och uthusen, men helst dröjde hans blickar på stuprännan. Den syntes bra. Galoscherna blev leriga, men han skulle torka dem blanka när han kom fram.

Det ljusnade allt mer i öster. Det var en välsignad morgon, inte en molntapp syntes på himlen, och vädret var lugnt. Markens fåglar vaknade i körer av sång och jubel.

De sista köldrysningarna riste hans gamla kropp när han tungt stödde sig mot staketet vid banvallen. Han såg forskande mot norr varifrån tåget skulle komma i morgonljuset. Han andades tungt och djupt som för att dämpa sin upphetsning inför vad som skulle ske inom några minuter.

Nu kommer kontinentaltåget, han hör men ser det inte.

Efter en sista blick på stuprännan torkar han galoscherna blanka, släpper staketet och tar ett par steg baklänges ut i myllan. Tåget kommer med stigande dån. Det växer och växer som en lavin. Han rätar ryggen så det gör ont under skulderbladen, sträcker armarna efter sidorna och står som en soldat med huvudet stramt fram. Han står i givakt medan helvetesdånet drar förbi och sakta tonar bort i söder.

Det lyste i ett fönster! Kanske satt han där och såg ut över nejden. Han kunde ha gjort det, ty det lyste i fönstret när det blixtrade förbi i larmet.

Då hade han säkert sett en glimt av stugan och stuprännan, som varit omålad till nu, han kanske även lagt märke till den rena gårdsplanen... men det var mer än nog om han för en sekund uppfattat bilden av röjd mark, plöjd och sådd mark, om han känt aningen av ett långt livs strävan i den älskade jordtorvan just här på denna plats i Sveriges rikes land.

Det gjorde alldeles detsamma om han inte sett Persson själv och de blanka galoscherna; ty det vackraste denne hade att visa, var sina händers verk... allt detta som inte Emil och Anna ville eller kunde uppskatta, fastän det var deras bröd och ålderdom...

Persson slappnade och såg med trötta men stolta blickar bortefter banvallen. Han kände det som om han stått inför sitt livs största ögonblick och att han fått beröm och löfte att nu vila för alltid.

Sakta och tungt började han gå hemåt över gärdet. Leran klibbade under de tunga galoscherna och han kände yrsel. Han tog sikte på stuprännan och strävade vidare.

Helt sakta och mjukt sjönk han framstupa och gömde ansiktet i jorden.

Sedan Perssons döda kropp burits in och avklätts fann Anna i en av fickorna sista numret av ortstidningen. Medan Emil förargat konstaterade att galoscherna var för små åt honom, ögnade Anna förstrött i tidningen, men hon fäste sig inte vid en liten notis längst ner på en sida:

"Konungen avreser med kontinentaltåget från Centralstationen torsdag afton för att tillbringa några veckor vid Rivieran. Konungen har undanbett sig all uppvaktning."

Replik av professor

Tacksamma patienter och lärjungar hade samlat in pengar för att i form av en byst hylla den berömde kirurgen professor Hugh H. Young vid John Hopkin-sjukhuset. Bysten uppsattes i aulan till Virginiauniversitetet, och Young blev föremål för intensiva hyllningar. En ung dam gick fram till honom och sade:

— Professor Young, jag har rest 50 mil för att få se er byst...

— Kära fröken, svarade Young blixtsnabbt, jag skulle gärna resa 100 mil för att få se er byst.